

Patrick MARBER

* 19. 8. 1964 v Londýně

Patrick Marber působí jako režisér, dramatik a komik - performer. Poté, co se proslavil jako autor a interpret skečů v rozhlasových a televizních pořadech a seriálech, jako byly *The Day Today*, *The Paul Calf Diary*, *Knowing Me Knowing You...* *With Alan Partridge* a *Three Fights, Two Weddings and a Funeral* využil nabídky dramaturgie londýnského Royal National Theatre a napsal pro tuto prestižní scénu svou první divadelní hru o hráčích pokeru *Dealer's Choice* (*Kdo rozdává, rozbohatje*, 1995). Již jeho prvotinu ověřily prestižní výroční ceny deníku *Evening Standard* (za nejlepší komedii) a stavovské organizace *Writer's Guild* (za nejlepší hru v divadlech West Endu). Byla inscenována i v Atlantě (v rámci kulturního programu olympiády), Melbourne, Curychu a New Yorku.

Na dotek je - po samostatných televizních projektech *After Miss Julie* (*Podle Slečny Julie*) a *The Curator* (*Kurátor*) - Marberovou druhou divadelní hrou. Počet ocenění se u tohoto titulu zdvojnásobil: *Na dotek* získal opět cenu *Evening Standard* (nejlepší komedie), a dále cenu Laurence Oliviera (nejlepší nová hra), časopisu *Time Out* (nejlepší hra ve West Endu) a *Krahu kritičů* (*Critics' Circle Award*, nejlepší hra).

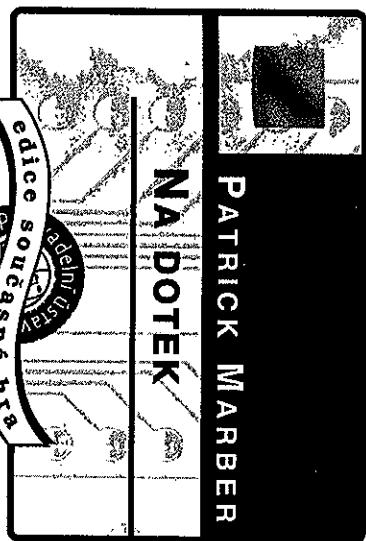
Premiérové nastudování Royal National Theatre v autorově režii (květen 1997) bylo přeneseno na komerční scénu West Endu. Autor sám režíroval v New Yorku i broadwayskou verzi hry (1999). Druhé „zájezdové“ nastudování hry v RNT v režii Paddy Cunneena uvidí kromě dváček v České republice mj. i publikum v Oxfordu, Moskvě a Petrohradu.

Divadelní hry:

Kdo rozdává, rozbohatje (*Dealer's Choice*, 1995)

Na dotek (*Closer*, 1997)

Knihovna JAMU
322600018464

svazek
13

Přeložila Jitka Stoupenová

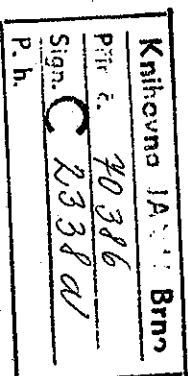
Pro Debru

OSOBY:

Alice - dívka z maloměsta
Dan - muž z předměstí
Larry - muž z velkoměsta
Anna - žena z venkova

Hra se odehrává v Londýně v devadesátých letech.

1. obraz: leden
2. obraz: červen následujícího roku
3. obraz: leden dalšího roku
4. obraz: leden, o den později
5. obraz: červen, o pět měsíců později
6. obraz: červen, o rok později
7. obraz: zítří, o tři měsíce později
8. obraz: říjen, o měsíc později
9. obraz: listopad, o měsíc později
10. obraz: prosinec, o měsíc později
11. obraz: leden, o měsíc později
12. obraz: červenec, o půl roku později

Tyto časové údaje jsou uváděny pouze pro informaci.
Neměly by se vyskytovat v programu inscenace, ani v ní samé.
Výprava by měla být minimální.

Poznámka

Tato revidovaná verze hry ze srpna 1999 zpracovává škrty, dodatky a změny, ke kterým v textu došlo v průběhu jejího inscenování v Londýně a New Yorku v posledních dvou letech. Tato verze nahrazuje ty, jež byly publikovány dříve, a je jediným autorizovaným textem hry.

© Patrick Marber, 1999

Translation © Jitka Sloupová, 1999 © Divadelní ústav, 1999

Práva k provozování díla zastupuje Judy Daish Associates, Ltd, 2 St. Charles Place, London.

PRVNÍ DĚJSTVÍ

1. OBRAZ

Časně ráno. Ledem. Čekárenský prostor. Alice sedí a u sebe má batážek. A také hrůšy kožený kufřík. Sroluje si jednu ponožku. Na noze má řeznou ránu. Dost krvavou. Dívá se na ni. Z rány si vytáhne olátna vlny. Podívá se na kufřík. Přemýšlí. Rozhlédne se. Otevře ho. Prohlédá jeho obsah. Vypadá si oven nějaké sendviče, zabalené v alobalu. Rozbalí je a podívá se, s tím jsou, usměje se a strčí je zpátky. Pak z kufříku vytáhne jablko. Vyláští ho a zakousne se do něj. Když začne žvýkat, vstoupí Dan. Má na sobě oblak a balonák. Zastaví se a sleduje ji, jak jí jeho jablko. V ruce má dva plastkové kelímky s borťou kávu. Alice si ho po chvíli všimne a usměje se.

ALICE

Promiňte. Hledala jsem cigarety.

DAN

(se usměje) Já přestal. *(Podá jí kelímek s pitím.)*

ALICE

Díky.

Dan se podívá na botínky.

Máte být někde jinde?

DAN

V práci.

Oba piji.

Moje sendviče vám nevoní?

ALICE

Nejím ryby.

DAN

Proč ne?

ALICE

Ryby čurají do moře.

DAN

To děti taky.

ALICE

Děti taky nejím.

Co děláte?

DAN

Jsem... svým způsobem novinář.

ALICE

Jakým způsobem?

Krátká pauza.

DAN
Píšu nekrology.

Krátká pauza.

ALICE
(*se usměje*) A líbí se vám... ten obchod *se smrtí*?

DAN
Žiju z něj.

ALICE
Ze byste vyrostl na hřbitově?

DAN
Ano. Na předměstí.

Krátká pauza.

ALICE
Myslíte, že přijde nějaký doktor?

DAN
Nakonec určitě. Boli to?

ALICE
Přežiju to.

DAN
Nemám vám tu nohu dát nahoru?

ALICE
Proč?

DAN
V těchto situacích se to dělá.

ALICE
My jsme v nějaké „situaci“?

Podívají se na sebe.

DAN
Chcete, abych vám tu nohu dal nahoru?

ALICE
Ano, díky.

Dan jí zvedne nohu a položí ji na židli.

DAN
Mám tu mobil, nechcete někomu zavolat?

ALICE
Nikoho neznám. Kdo vám okrojil kurtky?

DAN
Já.

ALICE
Maminka vám je okrajovala, když jste byl malý?

DAN
Nejspíš jo, určitě.

ALICE
Ale kurtky byste měl jist.

DAN
A vy byste měla přestat kouřit.

Podívá se na její nohu na židli.

ALICE
Děk, že jste mě z tý ulice seškrábnul.

DAN
Bylo mi potěšením.

ALICE
I vy *tvříti*.

Dan se na ni podívá.

DAN
I vy *krásná dámo*. Proč jste se nerozhlédlá?

ALICE
Nikdy se nedívám, kam jdu.

DAN
Stála jste na přechodu, podíval jsem se vám do očí a vy jste se vrhla do vozovky.

ALICE
A pak?

DAN
Ležela jste na zemi, podívala jste se přímo na mě a řekla: „Nazdar, cizince“.

ALICE
Taková drzost.

DAN
Všiml jsem si, že máte pořezanou nohu.

ALICE
Všiml jste si mých *naboz*?

DAN
Dost možná.

ALICE
A pak?

DAN
Ten taxikář vystoupil. Pokřičoval se. Pověděl: „Do prdele, už jsem myslel, že jsem ji zabil.“ Já povídám: „Vezmeme ji do nemocnice.“ On zaváhá... (Asi se bál, že se bude muset něco vyplňovat a že si tam budou myslet, že to byla jeho vina.) Tak jsem řekl, s lehkým ušklíbnutím: „Hodte nás prosím vás aspoň k tý nemocnici.“

ALICE
Předvedte mi to ušklíbnutí.

Dan chvilu uvažuje, a pak se ušklíbne.

Hezký, *Mladíku*.

DAN

Vzali jsme vás do taxíku a dovezi sem.

ALICE

A co jsem dělala já?

DAN

Mummlala jste: „Je mi hrozně líto, že vám dělám takové nepřítomnosti.“ Dřel jsem vás kolem pasu... hlavu jste měla na mém rameni.

ALICE

A ta hlava se mi *klidila*?

DAN

Přesně to dělala.

Pauza.

ALICE

Přijdete pozdě do práce.

DAN

Chcete tím říct, že mám jít pryč?

ALICE

Chci tím říct, že přijdete pozdě do práce.

DAN

Co jste dělala na tom mostě?

ALICE

Tancovala jsem v jednom klubu poblíž... masného trhu ve Smithfieldu.

Chodíte do klubu?

DAN

Ne, jsem na to moc starý.

ALICE

Kolik je vám?

DAN

Pětatřicet.

ALICE

Vypadáte na polovic.

DAN

Děkuji mockrát. Takže, vy jste byla „tancovat“...

ALICE

A pak jsem se šla projít, šla jsem se podívat, jak vykládají maso.

DAN

Jak vykládají hovězí pilky, proč?

ALICE

Protože jsou odporné. Pak jsem našla takový malý parčík... je to taky hřbitov. Pošovní park. Znáte ho?

DAN

Ne.

ALICE

Je tam pomníček obvyčným lidem, kteří zahynuli, když zachraňovali životy druhých. Je to hrozně *zvláštní*. Pak jsem si řekla, že pojedu do Borough... tak jsem se pustila přes řeku po Blackfriars Bridge.

DAN

Ten park... je to tady poblíž?

ALICE

Ano.

DAN

Není tam... socha?

ALICE

Minotaurus.

DAN

Tak to ho přece znám... seděli jsme tam... (máma je mrtvá)... seděl jsem tam s tátou to odpovídne, kdy umřela. Umřela vlastně *tedy*. To *ona* kouřila. (*Postupně si vzít domněle*) Táta... jedl... sendvič s vajíčkem... ruce se mu třásly zálem... kousky vajíčka padaly do trávy... máslo mu zůstalo na horním rtu... ale nepamatuju si... že by tam byl pomníček.

ALICE

Váš otec ještě žije?

DAN

Ještě se drží. Je v jednom domově.

ALICE

Jak jste se dostal k těm nekrologům? Čím jste chtěl opravdu být?

DAN

Á... Snil jsem, že budu psát romány, ale neměl jsem hlas - co to povídám - ne-měl jsem *talent*. Tak jsem skončil na té novinářské Sibíři.

ALICE

Povídejte mi o tom, co děláte, dci si vás na té Sibíři představit.

DAN

Vážně?

ALICE

Ano.

Krátká pauza.

DAN

No, říkáme tomu „pohřebácká stránka“. Jsme tam tři: já, Harry a *Graham*.

Když přijdu do práce, Graham pokaždé řekne: „Tak koho máme na prkne?“ - což znamená, jestli přes noc neumřel někdo důležitý. *Určitě* to chcete vědět?

ALICE

Ano.

DAN

Když někdo „důležitý“ opravdu umřel, jdeme do „mrazáku“, což je počítač obsahující všechny nekrology, a najdeme tam životopis toho nebožtíka.

ALICE

Nekrology těch lidí se píšou, ještě když jsou naživu?

DAN

Některých lidí ano. Když neumře nikdo důležitý, tak Harry - je editor - rozhodne, koho dáme nahoru, a my ověřujeme fakta, telefonujeme a publikujeme styl. Někdy musím vyřizovat hovory s vdovami a vdovci, snaží se nás přesvědčit, abychom uveřejnili nekrology jejich manželů nebo manželék. Mají pocit, že

bychom znesvětili památku jejich milovaných, kdybychom to neudělali, ale většinou jsou to... no, není dost místa. V šest stojíme kolem počítače a čteme stránku na příští den, děláme poslední změny a přidáme pár eufemismů, abychom se pobavili.

ALICE
jako například?

DAN
„Byl veselý společník“, což znamená, že byl alkoholik. „Srežil si své soukromí“ - teplotou. „Uživil si soukromí“ - militantní teplotou.

Pauza. Alice pohládí Dana po tváři. Vyvede ho to z myšly, ale zdá se být přístupný.

ALICE
A jaký by byl váš eufemismus?

DAN
(tíše) Můj?

ALICE
Hmm.

DAN
Byl... rezervovaný.

ALICE
A můj?

DAN
Byla... odzbrojující.

Krátká pauza.

ALICE
jak jste tu práci dostal?

DAN
Chcěji, abyste si napsal vlastní nekrolog, a když je zábavný, jste přijat.

Jsou si teď blízcí. Dívají se na sebe. Okolo jde Larry v bílém plášti. Dan bo zastavit.

DAN
Promiňte, ale čekáme tu už dost dlouho.

LARRY
Je mi líto, tohle není má... (Už už odhází, když se krátce podívá na Alici. Hezké děvče. Zastaví se.) Co se stalo?

ALICE
Srazilo mě auto.

DAN
Byla asi deset vteřin v bezvědomí.

LARRY
Dovolíte? (Podívá se na ránu a se zájmem Alicinu nobu zkoumá.) Můžete hýbat prsty?

ALICE
Ano.

LARRY
Co je tohle? (Zkoumá jí dlouhou jizvu na noze.)

ALICE
Jizva.

LARRY
Jistě, to vidím, že je to jizva. Jak jste k ní přišla?

ALICE
V Americe. Nákladník.

Larry se dívá na jizvu.

LARRY

Vypadá to ošklivě.

ALICE
Bylo to uprostřed pustiny.

LARRY
Budete v pořádku. (Chce odejít.)

ALICE
Nedal byste mi jednu?

Larry se na ni podívá. Alice kysne směrem k jeho kapse.

Cigaretu.

Larry vytáhne balíček cigaret a jednu vyndá. Alice se po ní natáhne, Larry ucahne.

LARRY

Tady ale nekuřte. (Cigaretu jí podá.)

DAN
Děkujeme.

Larry odejde. Alice si cigaretu okamžitě zapálí a s potěšením kouří.

ALICE

Nechcete čouda?

DAN
Chci, ale díky. Co jste dělala „uprostřed pustiny“?

ALICE
Cestovala.

Krátká pauza.

DAN

Samá?

ALICE
S... jedním mužským.

DAN
A co se stalo s tím mužským.

ALICE
Nevím, ueda jsem.

DAN
Kam?

ALICE
Do New Yorku.

DAN
Jen tak?

ALICE
To je jediný způsob, jak odejít. „Už tě nemiluju, sbohem.“

DAN
A co když ho pořád ještě milujete?

ALICE
Pak neodejdete.

DAN
Vy jste nikdy neopustila nikoho, koho jste pořád ještě milovala?

ALICE
Ne.

Krátká pauza.

DAN

Kdy jste se vrátila?

ALICE

Včera.

DAN
Kde máte věci?

Alice nhláze na svoj batážok.

ALICE

Jsem jen chmýři ve větru.

Krátká pauza.

DAN

New York se vám líbil?

ALICE

Jasně.

DAN
Vy jste tam... studovala?

ALICE
Dělala jsem *stripbíz*. (*Pochová se na něho.*) Kdybyste viděl, jaký máte oči.

DAN
To opravdu nemůžu, vidět, jaký mám oči.

ALICE
Vylezají vám z dílků. Vypadáte jako Burt Simpson.

Krátká pauza.

DAN
A byla jste v tom... „dobrá“?

ALICE
Mimoriálně.

DAN
Čím to?

ALICE
Vím, co muži chtějí.

DAN
Vážně?

ALICE
Ó ano.

DAN
Povídejte...

Alice uvažuje.

ALICE

Muži chtějí dívku, co vypadá jako kluk. Chtějí ji chránit, ale ona se musí ze všeho vylízat sama. A musí mít orgasmus... jako lokomotiva... ale *elegantní*. Co chcete *vy*?

Pauza.

DAN

Kdo byl ten... *mužský*?

ALICE
Jeden zákazník. Ale když mě dostal, začal nenašet *stripbíz*.

Dan se usmýje.

DAN

A co chcete *vy*?

ALICE
Být milována.

DAN
Jen to?

ALICE
To je náročná touha.

Krátká pauza.

ALICE

A vy někoho máte?

DAN
Ano. *Ruth*. Jmenuje se *Ruth*. Je lingvistka. (*Pochová se na Alici.*) Sejdeme se po práci?

ALICE
Ne - vezmi si volno, vykašli se na to „koho máme na prknič“ . Zavolám tam a řeknu, že jsi nemocný.

DAN
To *nenážiš*.

ALICE
Ale můžeš. Nebud hrouma.

DAN
Vždyť mě neznáš. Můžu být psychotik.

ALICE
Psychotiky poznám. Ty nejsi. *Telefon*.

Alice natáhne ruku. Dan ji podá svůj mobil.

DAN
V paměti jednička.

Alice striskne číslo a zuby vytáhne antenu.

ALICE
Koho máš chtít?

DAN
Harryho Masterse.

ALICE
A ty jsi kdo?

DAN
Pan Daniel Woolf. A jak se jmenuješ ty?

Krátká pauza.

ALICE
Alice. Jmenuju se Alice Ayresová.

ZATÍMÍ

2. OBRAZ ANNIN ATELIÉR

*Pozdní odpoledne. Červen, o rok později.
Anna stojí za fotoaparátém. Dan sedí. Anna udělá smínek.*

ANNA

Dobře. (*Smínek*.) Nehýbat se. (*Další smínky*.) Uvolněte se.

DAN
Co v tomhle domě bývalo?

ANNA
Utulek pro padlé ženy. (*Smínek*.)

DAN
Nebývala tu řeka?

ANNA
Ano, řeka *Flezt*. V osmnáctém století z ní udělali kanál.

DAN
Pohibená řeka.

Smínek.

ANNA
Když stojíte na Blackfriars Bridge, vidíte, kde ústí do Temže.

DAN
Asi se tam podívám.

ANNA
To musíte. (*Smínek*.) Zůstaňte tak. (*Další smínky*.) Vznikla z toho „městská pověst“ - něco jako ta o newyorských krokodýlech. Lidé si mysleli, že tam dole přestují prasata, a jednoho dne vplaval do Temže takový tlustý kanec a odeváhal po nabřeží.

DAN
Takyže to byla pravda?

ANNA
Ne, jenom utekl. Ze *Smithfieldu*.

DAN
Prasata umějí *plavat*?

ANNA
Až nečekaně dobře. (*Další smínky*.) Uvolněte se. (*Vymění film, upraví světlá atd.*)

Dan vstane.

DAN
Bude vám vadit, když budu kouřit?

ANNA
(*za scénou*) Když musíte.

DAN
Nesním.

ANNA
Pak nekurte. (*Podívá se na něho*.) Líbila... se mi vaše knížka.

DAN
Díky...

ANNA
Kdy má vyjít?

DAN
Příští rok, jak to, že jste ji četla?

ANNA
Váš nakladatel mi poslal rukopis. Včera v noci jsem ji četla. Kvůli vám jsem šla spát až ve čtyři.

DAN
Vy mi lichotíte.

DAN
Vy mi lichotíte.

ANNA
Ta vaše anonymní hrdinka, má nějaký reálný předobraz?

Kritická pauza.

DAN
Je to... jmenuje se Alice.

Krátká pauza.

ANNA

Jak se jí líbí, že jste jí ukradl život?

DAN
Vypůjčil jsem si ho. Tu knihu jsem jí věnoval, porušilo ji to.
(*Živá na ni.*)

Anna se otočí, dívá se na něho. Pauza.

Vystavujete?

ANNA
Příští léto.

DAN

Portréty?

ANNA
Ano.

DAN
Či?

Kritická pauza.

ANNA
Neznámých. (*Naznačuje Danovi, aby se posadil. Měří světló, které na něj dopadá.*)

DAN
A jak se líbí vašim neznámým, že jim kradete životy?

ANNA
Přijímá si je. (Upravuje mu vlasy.)

DAN
Jsem taky neznámý?

ANNA
Ne. Vy jste kšeft.

Pauza.

DAN
Jste krásná.

Kritická pauza.

ANNA
Ne, to nejsem. (*Podívá se do hledáčku.*) Bradu vyš, vypadáte přhrbtle. (*Smlnek.*)

DAN
Vám se nezdála obscénní?

ANNA
Co? (*Smlnek.*)

DAN
Ta kniha.

ANNA
Ne. Mně se to zdálo... přesné. (*Smlnek.*)

DAN
Přesné v čem?

ANNA
V pohledu na sex - na lasku. (*Smlnek.*)

DAN
V jakém smyslu?

Smlnek.

ANNA

Vy jste to napsal.

DAN
Ale vy jste to četla. Až do čtyř. (*Dívá se na ni.*)

Anna se dívá do hledáčku.

ANNA

Nezvedejte obočí, vypadáte nafoukaně. (*Smlnek.*) Stoupněte si. (*Smlnek.*)

DAN
Ale líbilo se vám to?

ANNA
Ano, ale mohlo mě to víc bavit. (*Smlnek.*)

DAN
Nějaké připomínky?

ANNA
Špatný titul.

DAN
Máte lepší?

ANNA
Myslete to vážně?

DAN
Ano.

Kritická pauza.

ANNA

„Alkvarium“.

Dívají se na sebe. Kritická pauza.

DAN
Ty oplzlosti se vám líbily?
ANNA
Některé.
DAN
Máte ráda akvária?
ANNA
Ryby léci.
DAN
Chodíte se na ně dívat často?
ANNA
Kdykoli můžu.
DAN
U akvárií se dobře vybírají „neznámi“?
ANNA
Dobře se tam *fotografují*. Svůj první snímek jsem udělala v londýnském zoo.
Pauza.
DAN
Pojď ke mně.
Pauza. Anna se k Danovi pomalu přibližuje, zastaví se. Podívá se na něho.
ANNA
Gizi muže nelíbám.
DAN
Ani já ne.
Líbají se. Deset vteřin. Anna se pomalu odotáhne.
ANNA
Vy a tahle... *Alice*... žijete spolu?
Dan uvažuje.
DAN
Ano...
ANNA
(*Rybné blatou*) „Ve svém adresáři měla jednu adresu - naši... pod písmenem D jako domov.“
Dan jí bládí po tvářích.
DAN
Tahle větu jsem škrtnul.
ANNA
Proč?

DAN
Přiliš sentimentální.
Anna ho vezme za ruku, podívá se na ni a pak se od něho odotáhne.
DAN
Jsi vdaná?
ANNA
Ano.
Dan se odvrátí. Anna se na něho podívá.
Ne.
Dan se otočí zpátky.
Ano.
DAN
Co z toho platí?
ANNA
Nežijeme spolu.
DAN
Máte děti?
ANNA
Ne.
DAN
Chtěla bys je?
ANNA
Ano, ale ne dneska. (*Zatvřeje aparát, zhasne lampu a začne balit své nářadí - ko, sezenní je u konce.*) *Alice* by děti chtěla?
DAN
Je ještě moc mladá. (*Podívá se na hořinky.*) Vlastně se tu za chvíli pro mě stavi.
ANNA
Proč ji připravuješ o čas?
DAN
Nepřipravuju. Jsem jí vděčný... ona je naprosto... k pomilování a naprosto k *neopášení*.
ANNA
A nechceš, aby na ni někdo jiný sahal svýma špinavýma rukama, že?
Krátká pauza.
DAN
Možná.
ANNA
Mužský jsou převítí.
DAN
Ale všichni *stejně*.

ANNA
I tak jsou prevítu.

Je slyšet bzučák.

ANNA
Tvoje múza...

Dan se podívá na Annu.

DAN
(ironicky) Zničilas mi život.

ANNA
Dostaneš se z toho.

Podívají se na sebe. Dan zamítí uvn.

ANNA
Dane...

Dan se otočí.

Košile.

*Dan odchází, přitom si zastřihne košili zpátky do kalhot. Anna přemýšlí. Dan ve-
jde s Alicí. Její vlasy mají jinou barvu než v prvním obraze.*

DAN

Anna... Alice.

ANNA

Ahoj.

Alice se podívá na Annu.

ALICE

Omlouvám se, ještě ještě pracujete.

ANNA

Ne, právě jsme skončili.

ALICE

Choval se slušně?

ANNA

Přiměřeně.

ALICE

Je fotogenický?

ANNA

Myslím, že ano.

ALICE

Ukradla jste mu duši?

ANNA

Nedáte si čaj?

ALICE

Ne, díky, celý den jsem ho roznášela. Můžu si u vás...?

ANNA

(ukazuje) Tam vzadu.

Alice odejde.

ANNA

Krásná je ona.

DAN

Ano, to je. *(Podívá se na Annu.)* Musím tě vidět.

ANNA

Ne!

Krátká pauza.

DAN

Proč se všechny začnete vždycky dovat tak... „sestersky“.

ANNA

Nechovám se „sestersky“. Nechci žádné problémy.

DAN

Já nejsem problém.

ANNA

Jsi zadáný.

Pauza.

DAN

Musím tě vidět.

ANNA

(zaortí hlasem) Smůla.

Vějde Alice.

ALICE

Jsem celá zmrzlá.

Dan jde k Alici a začne ji hrubě zabíjet.

(Anna) Nefotila byste mě? Nikdy mě žádný profík nefotil. Byla bych vám vděčná. Zaplaťm.

Pauza.

ANNA

To ne... Udeřím to ráda.

ALICE
(Danovi) Jen jestli to nebude vadit tobě.

DAN
Proč by mělo?

ALICE
Protože budeš muset jít pryč. *(Anně)* Že ho tady nechceme, když budeme pracovat?

ANNA
Ne, to nechceme.

Křátká pauza.

DAN
Dobře. Počkám v hospodě na rohu.

Políbí Alici.

ANNA
Užijte si to. *(Anně)* Děkuju. A s tou výstavou zlomte vaz.

DAN
A vy s tou svou knížkou.

ALICE
Děky. (Odchází a cestou si zapaluje cigaretu.)

ANNA
Budete mít výstavu?

ANNA
Jenom malou. Posadte se.

Alice se posadí. Anna se točí kolem fotoaparátu, kontroluje svítila apod. Alice ji sleduje.

ALICE
Četla jsem Danovu knihu. Máte za sebou... zajímavé věci.

ANNA
Děky. Vy jste svobodná?

ALICE
- ano.

ALICE
Kdo byl váš poslední přítel?

Anna si není jista, kam rozhovor povede.

ANNA

Můj manžel.

ALICE

Co se s ním stalo.

ANNA
Potkal mladší.

ALICE

Co dělal?

ANNA

Peníze. V City.

ALICE
Takoví k nám chodili do klubů. Hoši z Wall Streetu.

ANNA
Takže... tyhle podniky byly dost... noblí?

ALICE
Některé. Já měla radši partyky.

ANNA

Proč?
Chudší byvají štedřejší.

Anna se podívá zpět do aparátu.

ANNA

Máte fantastickou tvář. *(Zaostřuje.)* Jak se vám líbí, když Dan používá váš život, v té své knize.

ALICE

Do toho je vám penzerek *(Uprvené se na ni dívá.)* Když mě Dan pouštěl dovnitř... tam dole, měl... tenhle ten... výraz. Vyslechla jsem ten váš... rozhovor.

Ticho.

ANNA
Nevím, co na to říct.

ALICE
(šumě) Vyfoťte mě.

Pauza.

ANNA

Já nejsem zloděj, Alice. *(Podívá se do hledáčku.)* Hlavu vzhůru...

Alice zvedne hlavu, v očích má slzy.

Vypadáte překrásně. Otočte se ke mně...

Anna utíká smůnek. Podívají se na sebe.

Dobře.

ZATMÍT

3. OBRAZ

Brzy večer. Ledem následujícího roka.

Dan sedí ve svém bytě u stolu s počítačem. Na stole je Newtonova kolibka. Spisovatelský nepořádek atd.

Larry sedí u svého psacího stolu s počítačem. Na sobě má bílý plášť.

Jsou každý jině.

Scéna je němá. Jejich „dialog“ můžeme číst na velké obrazovce ve stejný okamžik, když její píší.

DAN

Ahoj.

LARRY

čau.

DAN

se vede?

LARRY

ok

DAN

Jsi tu často?

LARRY

?

DAN

V netu.

LARRY

1.

DAN

Panic. Vítej u nás. Jak se jmenuješ?

LARRY

Larry. A ty?

Dan přemýšlí.

DAN

Anna.

LARRY

Těší mě.

DAN

Šílím po PTÁKU.

Pauza.

LARRY

Deš na to zvostra.

DAN

A ty ses napojil na LONDÝNSKEJ ŠUK. Chceš si zaoustat?

LARRY

jo. popiš se.

DAN
Imavý vlas. Smyslův ústa. Nádherný kozy.

LARRY
definuj nádhernu

DAN

90

LARRY
pěkněj zadek?

DAN

A

LARRY
Co a?

DAN

(*se usměje*) A jako ano.

LARRY

Aha

DAN

Chci tě hulit jako šilená.

LARRY

Posluž si.

DAN

Posad' se mi na hlavu, šoustalku.

LARRY

Jsem tam.

DAN

Navleč si můj zvlhlý kalhotky.

Pauza.

LARRY

ok

DAN

Máš co ukázat?

LARRY

(*píše*) 22,5 m (Říhá.) Sakra. (*Píše.*) 22,5 cm.

DAN

VEN S NĪM

Larry nůvrb zvažuje. Rozepne si poklopec. Věsne si ruktu do kalhot. Na stole mu zazvoní telefon. Věhni zvončt. Larry vyskočí.

LARRY

(*řhá*) Počkej.

(*Píše.*) počkej

Larry zvechne sluchátko. Dan si zapálí.

LARRY

(*mluví*) Co histologie? Progresivní? Ne, vypadá to spíš na atropii. (*Položí sluchátko a vrátí se ke klávesnici.*)

LARRY
Zítřa, v 1, kde?

Dan přemýšlí.

DAN

Akvárium v zoo + hotel.

LARRY

jak tě poznám?

DAN

ven si bělej plášt'

LARRY

?

DAN

mudr + plášt' = povstalec pro mě

LARRY

!

DAN

Posílám ti rŕízi, lasko...

LARRY

?

DAN

(@)

I

VI

I/

I

LARRY

Takže akvárium v 1. Pápá Anno.

DAN

Pápá Larry xxxxx

LARRY

xxxxxx

Oba zhrájí na své obrázovky.

ZATMĚT

4. OBRAZ AKVÁRIUM

Opolohne. Ledem, o den později.

Anna sedí na lavicce. Je sama, má s sebou fotografant. Vstane, podívá se na ryby a pak do svého přehradce.

Větě Larry. Uvidí Anna. Změří si ji. Anna se podívá na něho. Larry se usměje.

Anna nezávazně kyvne a vrátí se zpátky k rybě.

LARRY

Anna...?

ANNA

Ano...?

LARRY

(rozepne si kabát a rozevře ho. Pod ním má svůj bělý doktorský plášt'. Vystaví ho na oděv.) Mám ten plášt'.

ANNA

Ano, to máte.

LARRY

Bělý plášt'.

ANNA

To vidím.

LARRY

(se usměje) Já jsem Larry... *(Obscěně.)* MUDr.

ANNA

Nazdar, MUDr. Larry.

LARRY

Klidně mi říkej... *Sultán.*

ANNA

Proč?

LARRY

Nemůžu tomu uvěřit, takový věci se vážně *dějou!* Myslel jsem... že jestli přijdeš, budeš stejně nějaká stará rasple... ale sakra ty jsi užasná.

ANNA

Děky.

LARRY

Změnila ses o hotelu.

Anna se na něho podívá a snaží se přijít na to, kdo to je.

Žádný spěch. (Podívá se na bodínky.) Vlastně jo, musím být do tří na chirurgii.

ANNA

Budou vás operovat?

LARRY

Ne, operovat budu já.

ANNA

Vy jste opravdu doktor?

LARRY Vždyť jsem to říkal. (*V náhlé panice.*) A ty nejsi Anna?

ANNA Jsem. Promiňte, ale my jsme se někde viděli?

LARRY Nehraj si se mnou... ty „surfující nymfó“.

Anna se zdá být v rozpacích.

(*Zmatené.*) Bylas pěkně oplzlá, věra.

ANNA

Vážně?

LARRY

Jo. „Navíc si můj zvlhlý kahočky“, „Sedni si mi na hlavu“, „Jsem vyprahlá děvka, píšu jenom jedním...“ (*Rozčilené.*) Proč si připadám jako zvrhlík?

ANNA

Myslím... že jste obětí nějakého žertu... svých studentů.

Pauza.

LARRY

Sraší mě to mrzí. (Odkáží.)

Anna poláčeje smích. Larry se urazí.

Ne, bavili jsme se na internetu, ale... teď, když jste mě teď *viděla*... nelbim se... to nic. Mě to *netroháží*.

ANNA

Tak proč vás to rozházelo?

LARRY

Neroházelo, mě to *zničilo*.

ANNA

Navíc nemám ani počítač. Jsem fotografa.

LARRY

Kde jste byla věra odpoledne, od sedmnácti pětáctýřiceti do osmnácti hodin?

ANNA

Byla jsem v kavárně... s jednou známou.

LARRY

Jméno?

ANNA

Alice Ayeresová.

LARRY

Čím se zabýváte.

ANNA

Zabývám se fotografováním. Kde jste byl *vy* v té době?

LARRY

V internetu, s vámi.

ANNA

Ne.

LARRY

No, s *někým* jsem tam přece mluvil.

ANNA

(*si náhle uvědomí*) S *někým*, kdo *předstíral*, že to jsem já. Mluvil jste s Daniellem Woolfem.

LARRY

S *kým*?

ANNA

S Aliciným přítelem. Říkala mi věra, že si hraje s internetem. Byl to *on*.

LARRY

Ne, mluvil jsem se ženou.

ANNA

Jak to více?

LARRY

Protože... věřte mi, byla to žena, strašně mě to... Byla to žena.

ANNA

Ne, nebyla.

LARRY

Nebyla, vidte.

ANNA

Ne.

LARRY

To je HAJZL. Promiňte.

ANNA

Jsem dospělá, klidně si ulevte.

LARRY

Díky. Tenhle „chlap“...

ANNA

Daniel Woolf.

LARRY

Odkud ho znáte?

ANNA

Vlastně ho neznám. Fotila jsem ho do knížky, kterou napsal.

LARRY

Doufám, že totálně propadla.

ANNA

Právě propadá.

LARRY

(*zadíř*) Přece je na světě spravedlnost. Jak se jmenuje?

ANNA

(*se usměje*) „Alcárium.“

LARRY

(*zadíř*) To je čurák. Dělá si reklamu. Proč to dělá? Proč předstírá, že jste *vy*?

ANNA

Líbím se mu.

LARRY

Zvláštní způsob, jak to dokazovat, to vám nemůže poslat kýřky?
(*Vyloučí z kapsy kabátku pomuchlanou rži. Podá ji Anně.*)

ANNA
Tády.
Díky.

Divají se na sebe. Anna se usměje.

Skvělá věc, ten internet.

LARRY

(*s nechtíví*) To ano.

ANNA

Možnost skutečně globální komunikace, poslední velké demokratické médium.

LARRY

Absolutně, je to budoucnost.

ANNA

Dva kluci vzrušující se virtuální realitou.

LARRY

To on mě vzrušoval. Jedno mu musím nechat... *psdí* umí.

(*Pauza. Podívá se na Annu.*) Je do vás zamířeno?

ANNA

Nevim. Ne.

LARRY

A vy do něj?

ANNA

Skoro ho neznám, ne.

LARRY

Ale tak trochu... vás zajímá?

ANNA

Myslím, že je zajímavý.

Krátká pauza.

Takže co tady děláte?

ANNA

Dívám se na ryby.

Larry se podívá na Annu, ta pohlédne odvrátit.

LARRY

(*Gemne*) Jste v pořádku?

Anna přikývne.

Můžete se mi světit...

ANNA

Protože jste doktor?

LARRY

Protože jsem tady.

Anna se na něho podívá.

S pacienty to umím. Jsem tím proslulý.

Anna se k němu obrátí, zvedne fotoaparát.

(*Larry si zakryje tvář.*) Ne, to ne, vypadám na folkách jako kriminálník.

ANNA

No tak, mám narozzení.

LARRY

(*nechá ruce klesnout*) Vážně?

Anna ho vyfotí.

ANNA

Ano. (*Žalostně*) Opravdu.

Podívají se na sebe.

LARRY

Všedno nejlepší.

ZATMÍT.

5. OBRAZ V GALERII

Věter. Červen, o pět měsíců později.

Alice se dívá na vlastní velkou fotografii. Drží líbec piva. Na sobě má černé šaty. Dan má v ruce sklenku s vínem. Na sobě lebec omšelý černý oblek. Dívá se na Alici, jak se dívá na fotografii.

DAN

Na zdraví.

Alice se otočí. Pijí. Dan se obdivuje fotografií.

Jsi mezi téma sráčkama královna. Vypadáš překrásně.

ALICE

(*tiše*) Ale já jsem tady.

Dan se podívá na Alici, usměje se.

Dneska přišel k nám do kavárny chlap a povídá: „Slečno, vy nejste slečna, na co čekáte?“

DAN

Vůpálek.

ALICE
 Já povídám: „Čekám na muskyho, co sem za chvíli přijde a objedná mě krásným, takhle velkým klackem.“

DAN
 Co on na to?

ALICE
 Objednal si čaj se dvěma cukry. *(Podívá se na něho.)* Čekám na tebe.

DAN
 Že udělám co?

Krátká pauza.

ALICE
(ticho) Že mě opustíš.

DAN
(se zaměřením) Já tě neopustím. Naprosto tě miluju. Co se děje?

ALICE
 Prosim, dovol mi jít.

Dan se odvrátí.

DAN
 Chci, abys mě tam měl. Spýdíš se za mě?

ALICE
 Jistěže ne. Řek jsem ti, že chci být sám.

DAN
 Proč?

ALICE
 Abych moh *truchlit*... přemýšlet.

DAN
 Já tě miluju, tak proč mi to nedovolíš?

DAN
 Je to jen jeden víkend.

ALICE
 Proč mi nedovolíš, abych tě *milovala*. *(Pauza.)* Nikdy jsme spolu o víkendu nikam nejeli.

DAN
 No... tak někdy pojedem. *(Otočí se, napíše se. Podívá se za scénu a směje se něčemu, co tam vidí.)* Je tu Harry... ožralý jak Dan. Chce, abych se vrátil do nekrologů. Říká, že jim chybím.

ALICE
 Chudák Harry, viš přece, že tě miluje.

DAN
 Ale nemiluje. Nebo že by jo?

ALICE
 Jo. Chceš se tam vrátit?

DAN
 Jsme hrozně chudý...

ALICE
 A co tvoje psaní?

Dan pokrčí rameny.

DAN
 Podívej... Zaidu teď pozdravit Annu a hned se s ní rozloučit, a pak si vezmu tak xlika na nádraží, oukej? Mladíku. Miluju tě.

Dan jí políbí na tělo.

ALICE
 Polib mě na ry.

DAN
 Promiň. *(Políbí ji na rty.)* Zavolám ti, jakmile dojdu.

Dan odchází a uchází Larry. Těměř se sráží. Larry se dívá za odcházejícím Danem. Alice si zapálí, svou láhev používá jako popelník. Larry má na sobě oblek a čerňý káshirovoj sweater s rolákem, v ruce sléníni. Alice se na něho zvučavě dívá.

LARRY
 Brejvečir.

ANNA
 Vy jste čišník?

LARRY
 Ne, prchám před tou snobánou. *(Podívá na fotografii a potom do vystaženho centku.)* No ne, vy jste... „Mladá žena, Londýn“. *(Podívá se na Alici.)* Pěkně *musnáš*, líbí se vám?

ALICE
 Ne.

LARRY
 Ale měla by se. Co vás tak rozesmutnilo?

ALICE
 Život.

LARRY
 A co to bylo tenkrát?

Alice se nsměje.

ALICE
(Larry ukáže na fotografii.) A co váš dojem, tak, obecně?

LARRY
 Chcete se bavit o *umění*?

LARRY
 Já vím, je to vulgární, bavit se o „díle“ na vernisáži toho „díla“, ale *někdo* to dělat musí. Vážně, co vy si myslíte?

ALICE
 Je to lež. Je to sbírka smutných cizích, krásně vyfocených lidí a všichni ti pracháči, co se dali na *umění*, říkají, že je to krásný, protože je to přesné to, co *chtějí* vidět. Jenže lidi na těch fotkách jsou smutní a osamělí, a svět se *zdá* krásný jenom díky těm fotkám. Takže ta výstava je ukliďňujíc, a proto je to lež, a *Velkou naducanou lež* každý miluje.

LARRY Já s tou Velkou naducanou lháčkou chodím.

ALICE Jste mizera.

LARRY Larry.

ALICE Alice. *(Přistoupí k němu.)* Takže vy chodíte s Annou?

LARRY Princenzny někdy lhbaji žáby.

ALICE Jak dlouho s ní chodíte?

LARRY Čtyři měsíce. Jsme ještě v prvním návalu okouzlení, je to jak sen, všechny mo- je odporné zvyky jí připadají zábavné. Neměla byste kouřit. *(Zití na ni.)*

ALICE Jděte se vyčpat.

LARRY Jsem doktor, ode mě se očekává, že budu tyhle věci říkat.

Alice si náhle uvědomí, kde ho viděla. Nabídnou mu ze svého balíčku cigaret.

ALICE Nedicete?

LARRY Sakra, ano. NE. Přestal jsem. *(Dívá se na Alici, jak kouří.)* Potěšení a sebe- struke - dokonaly jed.

Alice mu věnuje smysluplný pohled.

ALICE Anna říkala, že váš přítel napsal knihu, je k něčemu?

LARRY Ovšem že je.

ALICE Je o vás, že?

ALICE O jedné mé části.

LARRY Óó? A co vynechal?

Krátká pauza.

ALICE Pravdu.

LARRY Kde je? Ten váš chlape?

Krátká pauza.

ALICE Právě se baví s vaší kočkou.

Krátká pauza.

LARRY

Takže... vy jste byla striptérka?

ALICE *(kokešně)* Jo... a má být?

Larry se podívá na jizvu na její noze.

LARRY

Můžu se zeptat, jak jste k tomu přišla?

Pauza.

ALICE

Už jste se mě na to jednou ptal.

LARRY

Kdy?

ALICE

Před dvěma... ne, před dvěma a půl rokem. Byla jsem v nemocnici, díval jste se mi na nohu.

LARRY

Jak to, že si mě pamatujete?

ALICE

Byl to památný den. Nechtěl jste se se zdřízovat, ale nakonec jste se u mě za- stavil. Chtěl jste si jít ven prásknout. Pumpa jsem vás o cigaretu.

LARRY

No, teď nekouřím a vy byste taky neměla.

ALICE

Ale *chodíval* jste si zakouřit, *tajně*.

LARRY

Jo, do takového malého parčíku blízko nemocnice.

ALICE

Do *Poštovního parku*?

LARRY

Přesně tam. A... ta jizva?

ALICE

Jeden mařán mi zlomil nohu.

LARRY

Vážně?

ALICE

Naprosto.

LARRY

Nevypadá to jako zlomenina.

ALICE

A jak to vypadá?

LARRY Jako řezná rána. *(Váhavě.)* Nejspíš nožem...

ALICE Když mi bylo osm... zranil mě nějaký ostrý kovový předmět, když jsme na bourali... když se rodiče zabili. Spokojeni?

LARRY Omlouvám se, nic mi do toho není. Nemám přece službu.

Alice se na něho zblízka podívá.

ALICE Je to fajn být hodný?

LARRY Já nejsem hodný... *(podívá se na ni, důvěrně) a co vy?*

Larry ji něžně pohladí po tváři, Alice ho nechá.

Zítřka mám prvního soukromého pacienta. Řekněte mi, že nejsem zrádce.

ALICE Nejszte zrádce.

LARRY Díky. Opatrujte se.

ALICE To budu, a vy taky.

Alice odchází. Larry ji sleduje. Pak odhází, zatímco se - na jiném místě - objeví

Dan. Dan má malý kufřík. Nervózně čeká.

Vejde Anna. Pauza. Podívají se na sebe.

ANNA Nemůžu s tebou mluvit dlouho.

DAN Docela velká sláva, co?

ANNA Já vím, nesnáším to.

DAN *Ale jde ti to. (Krátká pauza.)* Takže dermatolog. Existuje ještě něco nudnějšího?

ANNA Psát nekrolology.

DAN Neúspěšné romány, jestli můžu prosit.

ANNA Bylo mi to líto, s tou touto knížkou.

DAN Díky, nejspíš za to moh ten titul.

ANNA Musíš napsat další.

DAN Proč nemůže neúspěch přitahovat?

ANNA To nebyl neúspěch.

DAN Všichni mají za to, že byl, takže prostě byl. Je to trapné, ale potřeboval jsem pochválit. *Skutečného* spisovatele se něco takového nedotkne.

ANNA Romantická přítomost.

DAN Mělas někdy špatné kritiky? Tak buď zůcha. Baviš se s *Madr.* *Larrym* o fotografi, co? Fandi Mannu Rayovi nebo Karshovi? Bude tě *madit*.

ANNA Ne, nebude - vlastně ani teď mě *nenudí*.

DAN *(podívá se)* Jak jsem to mohl dopustit. Cos u toho akvária vůbec dělala? *(Vtípkově.)* Myslelas na mě?

ANNA Jak se má Alice?

DAN Má se dobře. Mluvíš ho?

ANNA Ano, velmi.

Pauza.

DAN *(vyděšeně)* Ale *nevemíš* si ho?

ANNA Možná.

DAN *Nedělej to.* Vem si mě. Včetně dětí a všeho. *Od něj* přece děti nechceš - tři malý kajtrlici v bílých pláštích. Neber si ho, vem si mě. Zestárni se mnou... umíš se mnou... vyjdi si na pláž v Bourneovoutnu v odhbaném svetru... vem si mě.

ANNA *(se usměje)* Vždyt tě *nezná*.

DAN *Ale znáš.* Nemohl bych k tobě cítit to, co cítím, kdybys to necítila taky. Anno, *my se milujeme* - není to naše chyba, přestaň ho připravovat o čas.

ANNA *(se směje)* Rok jsem tě *nezitlala*.

DAN Ale viděla.

ANNA Jen proto, žeš mě stopoval, když jsem odházela z ateliéru.

DAN *Já tě nestopoval... Čhal jsem. A když jsem tam nebyl, samas mě hledala.*

ANNA

Jak to víš, kdyžs tam nebyl?

DAN

Protože jsem tam *byl*... číhal jsem yповzdáři. (Mimochodem, mluvímu, co děláš, má to tragický rozmr.)

ANNA

Díky.

DAN

Já vím, že to není... „vhodně“ - jednu teď na otcův pohřeb - *pojeď se mnou*.

ANNA

Zemřel ti otec?

DAN

To nic, nesnášel jsem ho - vlastně ne - ale o to nejde, mně jde o *tobhle*. Pojeď se mnou, prožij se mnou víkend, a pak se rozhodni.

ANNA

Nechci jet na pohřeb tvého otce. Není o čem se... *rozhodovat*. A co Alice?

DAN

Prožijte to. - Už ji nemůžu dělat tatínka. Anno, ty chceš věřit, že on je... „ten pravý“... to je *hlava*, ty se jen bojíš *tobhle*.

ANNA

Žádné „*tobhle*“ není. Mluvímu ho.

DAN

Proč?

ANNA

Ze spousty důvodů.

DAN

Jmenuj *jeden*.

ANNA

Je laskavý.

DAN

(*divoce*) Nemluví mi o „laskavosti“. „Laskavost“ je nudná, „laskavost“ ubíjí. Alice je „*laskavá*“, dokonce i *já* jsem „*laskavý*“, „*laskavý*“ může být každý, do prdele. (Něžně) Nemůžu bez tebe žít.

ANNA

Ale můžeš, vždyť žiješ.

Krátká pauza.

DAN

To nejsem já, tohle nejsem já.
Všechno, co chceme říct, už tu bylo, nejsou žádná nová slova...
Mluvímu tě.

Krátká pauza.

ANNA

Ne. Nemluvímu tě.

40

DAN

Ano. Mluvímu. *Potřebuju tě*. Nemůžu myslet, nemůžu psát, nemůžu *dychat*.
Umřeme. Prosim tě... *zachraň mě*.
Podívej se na mě.

Anna se na něho podívá.

Řekni, že mě nemluvímu tě.

Krátká pauza.

ANNA

Nemluvímu tě.

Pauza.

DAN

Teď jsi *hala*. Sejdeme se příští týden. Prosim, Anno... *zapršáhám tě... Já jsem tvůj neznámý... skoč*.

Jsou si teď velmi blízcí. Věšel Larry, dívá se na ně. Dan si ho všimne, kývne a zamítí k východu.

ANNA

Tvůj kufřík.

Dan si vezme kufřík a odejde.

LARRY

Nazdar, cizínko.

ANNA

Nazdar.

LARRY

Vzrušený rozhovor?

Krátká pauza.

ANNA

Umřel mu otec. *Špiclovat jsi?*

LARRY

Jen s láskou *pozoroval*. Teleskopem. (Pohlíží jí.) Je vyšší než na fotce.

ANNA

Ta fotka je portrét hlavy.

LARRY

Jo, já vím, ale podle hlavy by *měl mít* krátké tělo... ale ve skutečnosti ta jeho hlava... *zavádí*.

ANNA

Zavádí?

41

LARRY
Ano, protože jeho tělo je vlastně *Monké*. Je to pták vytrvalec.

Anna se smje.

ANNA
Moh bych ho dostat.

ANNA
Cože?

LARRY
Kdyby na to přišlo, přepral bych ho.

Anna se smje.

ANNA
Říkalas mu, že mu říkáme „Amorek“?

ANNA
Ne, to je *maš* vtip. (*Přichodne si ho za svetr k sobě.*)

LARRY
V životě jsem na sobě neměl kašmírový svetr. Díky. Připadám si jako Popelka

ANNA
na plese.

ANNA
(okouzleně) Ty jsi takový buran.

LARRY
A ty to miluješ. *(Vezme ji do náručí, políbí ji, hladí ji.)* Povidal jsem si s Alickou.

ANNA
Líbí se ti?

LARRY
Ovšem že ne tak moc jako ty.

ANNA
Proč?

LARRY
Ty jsi žena... ona je dítě. Má ten přípitoměly půvab mládí, ale bude... kompikovanější.

ANNA
Mně se zdá otevřená.

LARRY
Tak chce, abychom ji viděli. Zapomínáš, že máš co do činění s klinickým pozorovatelem lidského mnumaje.

ANNA
To jako s tebou?

LARRY
Ó ano.

ANNA
Ty vypadáš spíš jako kocour, co dostal smetanu, a teď se pořád jen olizuje.

Pauza. Anna se na něho dívá.

LARRY
To je to nejošklivější, cos mi kdy řekla.

ANNA
Ježíši promiň, to bylo ode mě hrozné... To jenom, že... jsou tady příbuzní a přátelé... a všechna ta... „sláva“ - Je to neomluvitelné. Mrzí mě to.

Krátká pauza.

LARRY
Zapomeň na to, já vím, jaks to myslela. Přestanu tě osahávat.

Krátká pauza.

ANNA
Seznámil jsem se s tvým *látou*.

ANNA
Já vím. Vlastně řekl: „Líbí se mi“. V životě nic takového neřekl... o nikom. Všichni tě zbožňují. Moje macecha si myslí, že jsi fantastický, „Krásné ruce“, H-kala, „řlověk je zrovna vidí, jak citlivě musí sešvat.“

LARRY
Taky... oni si nemyslí, že jsem... *pod tvoji šrouzeň?*

ANNA
Ne. To přece nejsi. Ty jsi *ty*, a jsi ohromný.

Larry ji obejmě.

LARRY

A co naši, líbili se ti? Ty jim hrozně.

ANNA
Tvoje maminka má takovou... laskavou tvář.

Podívají se na sebe.

ZATMÍT.

6. OBRAZ DOMÁCÍ INTERIÉRY

Půlnoč. Červen, o rok později.

Anna sedí na pohovce.

Alice spí schoulená v malém křesle. Na sobě má pronáškové pyžamo. Vedle ní položené jablko.

Každá v jiném pokoji.

Věže Dan. Nese si hrůdy knoflíků, který zndme z 1. obrazu. Podívá se na Alici. Alice se po chvíli probudí.

ALICE

Kdes byl?

DAN

V práci. A na skleničce s Harrym. S Harrym nikdy nezůstaneš při jedné.

ALICE
Jedl jsi? Udělala jsem pár sendviče - bez kůrek.

DAN
Nemám hlad.

Pauza.

ALICE
Co se děje?

Krátká pauza.

DAN
Tohle bude bolet. Byl jsem s Annou. Miluju ji. Už rok se scházíme.

Alice vstane, pomalu odchází.

Na druhém konci jeviště vejde Larry. Larry má kufří, tašky, igelitový sáček z free shopu.

LARRY
(*Anně*) Nehýbej se. Chci si ten okamžik zapamatovat navždy. Poprvé, kdy jsem prošel těmhle dveřma, vrátil se ze služební cesty a kdy mě vítala moje žena. V tomto okamžiku jsem se stal dospělým. (*Políhí Annu.*) Děkuju ti, žeš vydržela vzhůru, mláčku. Ty bohyň. Chybělás mi. Ježíši, já jsem úplně hotovej.

ANNA
V letadle ses neryspal?

LARRY
Ne, protože ten naondulovaný Němec, co spal vedle mě, chrápal jako *Messerschmitt*.

Larry si smrdí sako, Anna je složí.

Kolik je hodin?

ANNA

Půlnoc.

LARRY

Sedm.

Čas - ten potměšilý hajzlík. Hlavu mám na dvou místech. Mozek vejpál.

ANNA

Nechceš něco k jídlu?

LARRY

Ne, snědl jsem něco celofánového v letadle, potřebuju do vany.

ANNA

Mám ti ji napustit?

LARRY

Ne, dám si jenom sprchu. (Rozepne si košili a skopne boty z nobou.) Jsi v pořádku?

ANNA
Mhm. (*Krátká pauza. Počouvají se na sebe.*) Jak bylo na té...?

LARRY
Jako na každé dermatologické konferenci, byly to orgie. (*Výloví z igelitové tašky skotskou a přibne si.*)

ANNA
A co hotel?

LARRY
Někdo mi říkal... že všichni ti krásní lidé v hotelu Paramount, recepční a poslíčci a pokojské... tys to věděla... prý se všichni *prodávají*.

ANNA
To ví každý.

LARRY
Já to nevěděl. Někdo si? (*Nabíhne jí lžerou.*)

Anna si přibne.

Miluju New York. To je město: čtyřnadvacethodinové představení nazvané „Cokoli chcete“. Oslava zrady, je to karneval degradace. *A pak...* vrátíš se na Heathrow, a první, co na letišti uvidíš, je ten... *koberec*. Ten neuvěřitelný koberec. Kruci, co to je za barvu, ten koberec na Heathrow? Museli ho tam položit, aby cizince ujistili, že opravdu nejsme normální země. Bože, já smrdím.

ANNA

Jsi v pořádku?

LARRY

Jo. Asi nemáš zájem o přátelskej šuk?

Krátká pauza.

ANNA

Právě jsem se vykoukala.

LARRY

Tak se o sebe postarám sám, v tom zázraku designérství.

ANNA

Tu koupelnu sis vybral sám.

LARRY

Jo, a pokaždý, když se v ní myju, připadám si špinavý. Je čistější než já. *A ona to ví*. A zrcadlo říká: „Kdo sakra jsi?“

ANNA

Vybral sis ji.

LARRY

To neznamená, že se mi líbí. Neměli jsme si... *tohle...* (*Nemrtví se rozmáhnou kolem sebe.*)

ANNA

Že by buržoazní komplex viny?

Krátká pauza.

LARRY

(*ostře*) Komplex viny proletáře. (*Podívá se na Annu.*) Proč jsi oblečená? Když ses právě vykoukala?

Krátká pauza.

ANNA
Nemáti jsme mléko.

LARRY
Jasně. *(Zamíří ven, zastaví se.)* Jsi v pořádku?

ANNA
Uhu. A ty?

LARRY
Jo.

Larry odjede.

*Vějde Alice. Na sobě má černý plášť z proužko obruzu. Nese si i batůžek, který tab-
dy měla.*

ALICE
Odházím.

DAN
Odpusť.

ALICE
Nenamáhej se. Co ti mám odpustit?

Krátká pauza.

DAN
Všechno.

ALICE
Proč jsi mi to neřekl dřív?

Krátká pauza.

DAN
Ze zbabělosti.

Krátká pauza.

ALICE
Je to tím, že je chytrá?

DAN
Ne, je to tím, že... ona mě nepotřebuje.

Pauza.

ALICE
Vodíš si ji sem?

DAN
Ano.

ALICE
Sedává tady?

46

DAN
Ano.

Krátká pauza.

ALICE
Vždyť ona se vdala?

DAN
Přestala se se mnou stykat.

ALICE
Nebýlo to tenkrát, jak jsme jeli na venkov? Oslavili třetí výročí?

DAN
Ano.

ALICE
Aspoň se na mě podívej.

Dan se na ni podívá.

Volals jít? Škemnal, aby se vrátíla? Když jsi chodil na ty svý „dlouhý osmnáctý pro-
cházký“?

DAN
Ano.

ALICE
Jsi hajzl.

DAN
Klamat někoho je surovost, a já nepředstírám, že není.

ALICE
Jak... může člověk něco takového někomu udělat?

Ticho.

DAN
Já nevím.

ALICE
To je špatný. Já jdu.

DAN
(hraní jí v odchodu) Je pozdě, venku je to o strach.

ALICE
A tady to není o strach?

DAN
Co tvoje věci?

ALICE
K čemu mi jsou „věci“?

DAN
Kam půjdeš?

ALICE
Zmizím.

Vějde ospráchovaný Larry; na sobě má župan. Podává Anně krabičky s bolami.

47

LARRY
„Sultán“ se vrátil obtežkan dary.

Anna otevře krabici a vyndá z níh bohy. Dan vykročí směrem k Alici.

ALICE
Nepřiblížuj se ke mně.

ANNA
Jsou skvělé. Díky. *(Políbí ho.)*

LARRY
Člověče, představ si, Alice byla v hotelu Paramount.

ANNA
Cože?

LARRY
Prodávají tam v hale pohlednice. Jednu jsem koupil, abych ti zvednul tržbu. *(Vytká pohlednici z kapsy županu a přečte, co stojí na jejím rubu.)* „Mladá žena, Londýn.“ *(Ukáže jí Annie.)* A... taky jsem zkontroloval, jestli v Muzeu moderního umění mají tvoji knížku - je tam. Nějaký mamlas si ji kupoval, takovej *student* se směšnou brádkou. Smltal nad tvoji fotkou na přebalu - vzrušovalas ho, *šmtráka*. Byl jsem na tebe tak hrdej. „New York ti leží u nohou.“

ANNA
Ty jsi báječný.

LARRY
Na to nikdy nezapomíněj.

Larry odejde.

ALICE

Rozmysli si to. Prosim tě, rozmysli si to.
Můžem se ještě vidět?

Dane, můžu tě ještě vidět?
Odpověz mi.

DAN
Já nemůžu. Kdybych tě viděl, nepoustil bych tě nikdy.

Krátká pauza.

ALICE

Co budeš dělat, jestli si najdu někoho jiného?

DAN
Žáhit.

Krátká pauza.

ALICE

Pořád se ti líbnm?

DAN
Ovšem.

48

Alice zavrtí hlavou.

ALICE
Lžeš. Já byla „ty“. Objepteš mě?

Dan ji obejmne.

DAN
Chci tě bavit, ale nudím tě.

ANNA
Ne. Ne.

ALICE
Milovals mě?

DAN
Vždycky tě budu milovat. Změnilas můj život. Strašně nerad ti ubližuju.

ALICE
Tak proč mi ubližuješ?

DAN
Protože... Jsem sobec a myslím, že s ní budu šťastnější.

ALICE
Nebudeš. Budu ti chybět. Nikdo nikdy tě nebude milovat tak jako já.

DAN
Já vím.

ALICE
Proč to nestaci, jenom milovat?

Já jsem ten, kdo odchází.

Já mám odejít od tebe.

Já jsem ten, kdo odchází.

Alice Dana políbí, ten reaguje. Alice se z objetí vyvine.

Udělej trochu čaje... Mladíku.

Dan odejde. Anna a Alice osaměly. Vějde Larry. Na sobě má kalhoty a černý kat-mitrovský svetr z 5. obrazu.

ANNA

Proč ses obliknul?

LARRY
Protože mám pocit, že mě možná budeš chtít opustit, a já při tom nechci být v županu. S někým jsem se v New Yorku vyspal. S kurvou. Promiň. Prosim, nepouštěj mě.

Krátká pauza.

ANNA

Proč?

LARRY
Kvůli sexu. Chtl jsem sex. (Vzal jsem si kondom.)

49

Krátká pauza.

ANNA
Bylo to... fajn?

Larry se nadechne a odfoukne.

LARRY

- Ano.

ANNA

Kurva z Paramountu?

LARRY

Ne... odněkud... kolem čtyřicáté ulice.

ANNA

Kam jste šli?

LARRY

K ní.

ANNA

Měla to tam hezké?

LARRY

Ne tak jako my. Vážně mě to mrzí.

Pauza.

ANNA

Proč jsi mi to řekl?

LARRY

Nemoh jsem ti lhát.

ANNA

Proč ne?

LARRY

Protože tě miluju.

Pauza.

ANNA

To je dobře.

LARRY

Vážně? Proč?

Anna se podívá na boty.

ANNA

Dárek na usmířenou?

LARRY

Dárek z lásky. Něco tady neklape... Anno...

Anna se k němu otočí.

50

LARRY

Odcházíš?

Anna přikyvne.

Proč?

ANNA

Dan.

LARRY

„Amorek?“ To byl přece náš vtip.

ANNA

Miluju ho.

Pauza.

LARRY

Scházíte se...

ANNA

Ano.

LARRY

Odkdy?

ANNA

Od té veznisáže vloni. Jsem nechutná.

Krátká pauza.

LARRY

Jsi fenomenální... tak... *čytrá*. Proč sis mě vzala?

ANNA

Přestala jsem se s ním scházet, chtěla jsem, aby nám to klapalo.

LARRY

(vzdá) Proč jsi říkala, že chceš děti?

ANNA

Protože jsem je chtěla.

LARRY

A teď chceš děti s ním?

ANNA

Ano - nevím - strašně mě to mrzí...

Pauza.

LARRY

Proč?

Krátká pauza.

ANNA

Potřebuju ho.

51

Ticho.

LARRY

Ale... my jsme šťastní... nebo ne?

ANNA

Ano.

Krátká pauza.

LARRY

Chceš s ním žít?

ANNA

Ano. Ty zůstaň tady, jestli chceš.

LARRY

SERU na... „společně majetek“.

Alice vstane a odejde.

Uz ten den, co jsme se poznali, ses zachovala stejně; nechalas mě, abych se

ztrapňoval, a bavila ses. Pročs mi to neřekla, jak jsem vešel do dveří?

ANNA

Bála jsem se.

LARRY

Protože jsi *zhabělec*. Děčko zkažená.

Vyjde Dan se dvěma hrnký kaavy, vidí, že Alice odešla. Vyjde za ní.

Oblékla ses, protože sis myslěla, že tě možná uhradím? *(Pomalu se k ní přibli-
žuje. Dívěrně.)* Kdo si myslíš, že jsem?

ANNA

Nestalo by se mi to poprvé.

LARRY

Se mnou ano. *(Stojí nad Annou.)* Je dobře?

ANNA

Tohle nedělej.

LARRY

Jen odpověz na otázku. Je dobře?

Krátká pauza.

ANNA

Ano.

LARRY

Lepší než já?

ANNA

Jiný.

LARRY

Lepší?

ANNA

Něžnější.

LARRY

Co to znamená?

ANNA

Ty víš, co to znamená.

LARRY

Řekni mi to.

ANNA

Ne.

LARRY

Zacházím s tebou jako s děvkou?

ANNA

Někdy.

LARRY

Pročpak asi?

Ticho.

ANNA

Odpusť. Stalo se. Ty jsi pro mě moc -

LARRY

Neříkej to, neříkej mi sakra: „Ty jsi pro mě moc dobře.“ To jsem, ale neříkej to. *(Klábne si k ní, něžně.)* Děáš osudovou chybu. Opuštíš mě, protože si myslíš, že si štěstí nezasloužíš. Ale ty si ho zasloužíš, opravdu. *(Podívá se na ní.)* Vykoupala ses, protože ses s ním milovala?

Anna se na něho podívá. Larry se odřívne.

Abych z tebe necítil jeho pach? Aby sis nepřipadala tak *provinnile*? A jak si př-
padáš?

ANNA

Provinile.

Krátká pauza.

LARRY

Milovalaas mě vůbec někdy?

ANNA

Ano.

LARRY

Povídáti, že mu hráli. *(Krátká pauza. Larry se sesype.)* Anno... prosím, neo-
pouštěj mě... prosím...

Anna bo obějme.

Na opáčeném konci jevítiš vjide znovu Dan a posadí se.

Dělali jste to tady?

ANNA

Ne.

LARRY

Proč ne? (*Odtáhne se od ní. Torné.*) Jen mi řekni pravdu.

Krátká pauza.

ANNA

Ano, dělali jsme to tady.

LARRY

Kde?

Krátká pauza.

ANNA

Tady.

LARRY

Na tomhle? (*Ukazuje na pohovku.*) Tady jsme to dělali poprvé. Myslelas na mě?
Kdy? Kdy jste to tu dělali? ODPOVĚZ SAKRA.

ANNA

(*vyuštěně*) Dnes večer.

Pauza.

LARRY

Bylas?

ANNA

Proč tohle děláš?

LARRY

Protože to chci vědět.

ANNA

(*tiše*) Ano, byla.

LARRY

Kolikrát?

ANNA

Dvakrát.

LARRY

Jak?

ANNA

Nejdřív se na mě vrhnul a pak jsme to dělali.

Krátká pauza.

LARRY

Kdo byl kde?

ANNA

(*torné*) Já byla nahoře a pak mi to udělal zezadu.

LARRY

A tos byla podruhé?

ANNA

Proč je ten sex tak důležitý?

LARRY

PROTOŽE JSEM PRAČLOVĚK, SAKRA. Vznášovala ses sama, když ti to dělal?

ANNA

Ano.

LARRY

Masturbuješ pro něj?

ANNA

Někdy.

LARRY

A on?

ANNA

Děláme všechno, co lidi při sexu dělají.

LARRY

Ráda ho kouříš?

ANNA

Ano.

LARRY

Máš ráda jeho ptáka?

ANNA

Miluju ho.

LARRY

Líbí se ti, když se ti udělá do obličej?

ANNA

Ano.

LARRY

Jak chutná?

ANNA

Jako ty, jenže je sladší.

LARRY

Tomu říkáš kuráž. Díky. Díky za upřímnost. A teď vypadni a chci pni. Ty kurvo zastraná.

ZATMÍT

KONEC PRVNÍHO DĚJSTVÍ

DRUHÉ DĚJSTVÍ

7. OBRAZ

„LAPDANCE“ KLUB

Pozdě u noci. Zatří, o tři měsíce později.

Larry sedí. Na sobě má elegantní oblek.

Alice stojí. Na sobě má krátké šaty a boty na vysokých podpatečích. Má panzu.

Kolm stěhna má područek a za područkem bankovky.

Jon „na pokoji“. V pozadí zní hudba.

Larry se na ni podívá. Alice se usmýje. Je na něho milá.

Ticho.

LARRY

Miluju tě.

Pauza.

ALICE

Díky.

Krátká pauza.

LARRY

Jak se říká tomhle pokoji?

ALICE

Rajské apartmá.

LARRY

A kolik Rajských apartmá tu je?

ALICE

Šest.

Krátká pauza.

LARRY

Musím ti plaitt, aby ses se mnou bavila?

ALICE

Ne, ale můžete mi dát dýško, je to na vás.

Larry vytáhne dvoacetihroch a dá ji Alici za područek.

ALICE

Díky.

LARRY

V New Yorku jsem byl v podobném podniku. Tohle je víc šif. Pornografie se začíná zvedat. - BRAVO, ANGLIE. Je to vážně *pokrok*, že jo?

ALICE

Anglie si vzdýcky v Americe vybere to nejlepší.

LARRY

Chodival jsem sem před dvaceti lety... byl to pankáčskej klub... pódium bylo...

(Nemůže si vzpomenout, uzádná to). Všechno se vrací v jiné verzi.

(Napije se svého drinku.) Kolik ti bylo před dvaceti lety?

ALICE

Čtyři.

LARRY

Bože. Když mně se zapalovaly lejtky, tys byla v plenkách.

ALICE

Mně se zapalovaly od těch plenek.

Larry se smýje.

LARRY

Máš tvář anděla.

ALICE

Díky.

LARRY

Jak asi chutná tvoje píčaa?

ALICE

Nebesky.

Krátká pauza.

LARRY

Jak dlouho to děláš?

ALICE

171 měsícce.

LARRY

Hned, jak tě opustili?

ALICE

Mě nikdo neopustil.

Krátká pauza. Larry se rozhlíží po místnosti.

LARRY

Už jsi tu dnes byla?

ALICE

Ano.

LARRY

S kým?

ALICE

S jedním párem. Mužem a ženou.

LARRY

Co jsi dělala?

ALICE

Svlékla se, tancovala, předkláněla.

LARRY

Vzrušila jsi ten pár?

ALICE
Myslím, že jo.
LARRY
O čem jste mluvili?
ALICE
O všem možném.
LARRY
Řeklas jim pravdu?
ALICE
Ano a ne.
LARRY
A *mně* říkáš pravdu?
ALICE
Ano.
LARRY
A ne?
ALICE
Říkám vám pravdu.
LARRY
Proč?
ALICE
Protože to chcete.
LARRY
Ano. *To chce. (Uprveně se na ni dívá.)* Pěkná paruka.
ALICE
Děkuju.
LARRY
Vzrušuje tě to?
ALICE
Někdy.
LARRY
Lhátko. Říkáš, že tě to vzrušuje, protože si myslíš, že právě to chce *slyšet*.
ALICE
Myslíš, že mě vzrušuje, když tě to vzrušuje.
LARRY
Pomyšlení na to, jak vlhnu, když se svlékám pro cizí chlapy, vás nevzrušuje?
LARRY
Když to říkáš takhle... pak ano.
Alice mu ukáže zadek.
ALICE
Ty se mnou snad flirtuješ?
ALICE
Možná.
LARRY
A *smíš* se mnou flirtovat?
ALICE
Jistě.
LARRY
Vážně?

ALICE
Ne, nesmím, porušuju všechna pravidla.
LARRY
Ty si ze mě děláš legraci.
ALICE
(sehne si proti němu) Ano, smím flirtovat.
LARRY
Abys mě připravila o peníze.
ALICE
Abych vás připravila o peníze, můžu říkat a dělat, co se mi zachce.
LARRY
Kromě *doteků*.
ALICE
Nesmíme se dotýkat.
LARRY
A je to podle tebe dobré pravidlo?
ALICE
Někdy.

Krátká pauza.
LARRY
Roztáhni nohy.

Alice tak učiní.
Vic.

Alice tak učiní.
ALICE
(Larry se jí dívá mezi nohy.) Co by se stalo, kdybych se tě teď dotknul?
ALICE
Zavolala bych ochranu.
LARRY
A co by udělali?
ALICE
Požádali by vás, abyste odešel a už se nevracel.

LARRY
A kdybych odmítl odejít?
ALICE
Vyvedli by vás. Tímhle zrcadlem nás mohou sledovat. *(Kývne směrem k publiku.)* Ve stropu jsou kamery.

Krátká pauza. Larry pobléhne vzhůru a do publika.
LARRY
Udělam asi nejlp, když se tě dotknout nepokusím. *(Krátká pauza.)* Rád bych se tě dotknul... *později.*

ALICE
Nejsem prostitutka.

LARRY
Nepřatli bych. Proč tě sakra opustil?

Krátká pauza.

ALICE

Co děláte?

LARRY

Otázka. Položilas mi otázku.

ALICE

No a?

LARRY

Je to skupina v tvým brnění.

ALICE

Nemám na sobě brnění.

LARRY

Ale máš. *Dělám do kůže.*

ALICE

Máte stripýzové kluby?

LARRY

(se usměje) Vypadám snad jako člověk, který má stripýzové kluby?

ALICE

Ano.

LARRY

(se podívá do zrcadla - publika) A jak takový chlap vypadá?

ALICE

Jako *pracháč*.

LARRY

Dej nohy k sobě. Nemám stripýzové kluby.

ALICE

Máte golfové kluby?

LARRY

(směle) Víš *dobře*, co dělám. *(Vstane.)* Proč si říkáš *Jane*?

ALICE

Protože to je moje jméno.

LARRY

Oba přece víme, že není. Všechny si střežíte svoji totožnost. Ta dívka, co si ta-
dy říká *Venuše*. Jak se jmenuje ve skutečnosti?

ALICE

Pluto.

LARRY

Jsi drzá.

ALICE

Přejete si, abych nebyla?

LARRY

Ne.

Krátká pauza.

ALICE

A jak se jmenujete *vy*?

Larry přemýšlí.

LARRY

Daniel.

ALICE

Dermatolog Daniel.

LARRY

Neřek jsem vám, co dělám.

ALICE

Hádala jsem.

Larry se na ni podívá.

LARRY

(dívěrně) Jseš silná. Je tu taky jedna (soudě podle jizev, operoval ji nedávno doktor *Tit*), a ta si říká *Amorek*. Neměl by jí někdo říct, že *Amorek* byl chlap?

ALICE

To nebyl chlap. Byl to malej kluk.

Pauza.

LARRY

Chtl bych, abys mi řekla, jak se jmenuješ. *Prostín.* *(Dívá jí dvacet liber.)*

ALICE

Díky. Jmenuju se *Jane*.

LARRY

Jak se *opravdu* jmenuješ. *(Dívá jí dvacet liber.)*

ALICE

Díky. *Opravdu* se jmenuju *Jane*.

LARRY

Opatrně. *(Dívá jí dvacet liber.)*

ALICE

Díky. Ale pořád se jmenuju *Jane*.

LARRY

A já tu mám dalších pět stovek. *(Vytrhne peníze.)* Co kdybych ti je dal všechn-
ny a ty mi řekneš, jak se ve skutečnosti jmenuješ. *Alice*.

Larry jí snazkem bankovce zvedá bradu. Alice se je pokouší od něho vzít, ale on je nepustí z ruky.

ALICE

Reknu. Slibuju.

LARRY

Larry jí dává peníze.

LARRY Díky. Moje pravé jméno je dost obyčejné... Jane... Jonesová.

ALICE Možná jsem pračač, ale pitomec nejsem.

LARRY To je ale škoda, doktore, pračatý pitomec já miluju.

NEHRAJ SI SE MNOU!

ALICE Omlouvám se.

LARRY

Přijímám. Sakra. Všechny tady v tý jámě pekelný, ty pneumatický roboty, ty zřetovaný barbny - a ty nejsi jiná - Vy všechny užíváte umělécky jména, abyste obhly samy sebe, abyste věřili, že jste někdo jiný, abyste se *neslýdly*, když na-
prosto cizím chlapům ukazujete svý píči a přделе. Pokouším se o konverzaci.

ALICE

Došla ti hotovost, mladlku.

LARRY

Zaplahl jsem za pokoj.

ALICE

Tohle už je návrh.

Pauza.

LARRY

Vloni jsme se viděli.

ALICE

Pletete si mě.

LARRY

Dotknul jsem se tvý tvaře... na Annině... *vernisáži (Pauza)* Vím, že jsi zoufa-
lá. Vím, že jsi... „zničena“. PROMLUVME SI SPOLU.

ALICE

To právě dělám.

LARRY

Promluvně si spolu v *normálním životě*.
Nevěděl jsem, že tu budeš. Vím, kdo jsi.
Miluju tvoji jizvu, miluju na tobě všechno, co bojí.
(*Ticho. Larry se pomalu broučí.*)

ALICE Nechce mě ani vidět. Citiš to samé, já *vím*, že ctiš to samé.

LARRY Tady nemůžete brečet.

LARRY

Obcimi mě, nech mě, abych tě obejmul. (*Blíží se k ní.*)

ALICE

Nesmíme se dotýkat.

LARRY

Pojď se mnou domů, Alice. Tam budeš v bezpečí. Nech mě, abych se o tebe sta-
ral..

ALICE

Nepotřebuju, aby se o mě někdo staral.

LARRY

Každý potřebuje, aby se o něj někdo staral.

ALICE

Chcete mě píchat ze msty. Děkuju, nechci.

Pauza.

LARRY

Zaplátám ti.

ALICE

Nestojím o vaše prachy.

LARRY

Moje prachy už *máš*.

ALICE

Díky za ně.

LARRY

DÍKY, DÍKY - to je taky nějaké zdejší *pravilloš*?

ALICE

Jenom se snažím být zdvořilá.

Pauza. Larry se posadí.

LARRY

Chodí sem hodně mužských, jen tak se vybrečet?

ALICE

Riziko povolání.

LARRY

Zatoužila jsi někdy po zákazníkovi?

ALICE

Ano.

LARRY

Pomoc mi ze strabu, toužíš... *po mně*? Protože já to s těmi city *k tobě* myslím
dost upřímně.

ALICE

S *city*?

LARRY

Třebas.

Krátká pauza.

ALICE

Ne, netoužím po vás.

Pauza.

LARRY

Díky. Upřímně děkuju za tvoji upřímnost.

Další otázka: Myslíš, že by bylo možný, abys ve mně viděla něco víc, než jen
automat, co vyplivuje prachy?

ALICE

Takový je obchod: vy jste zakazník, já služba.

LARRY

No tak, jsme ve stripovým klubu, a ne na diskusi o sexuální politice.

ALICE

Tohle má být *diskuse*?

LARRY

Chceš naplácat, jsi úžasná.

ALICE

Nechci.

Krátká pauza.

LARRY

Ale úžasná jseš.

ALICE

Díky.

Pauza. Larry vstane, náhne si kravatu, zapálí cigaretu.

LARRY

Půjčíš mi na taxíka?

ALICE

(se smíje) Ne.

LARRY

Zítra ti to vrátím.

ALICE

Firční politik: *zy* dáváte peníze nám.

LARRY

A co za to dostáváme?

ALICE

Jsmo na vás milé.

LARRY

„A můžeme vás vidíme nahé?“

ALICE

Je to krásné.

LARRY

*Až na to, že... si myslíte, že jste nám ze sebe nic nedaly. Myslíte si, že... Jelikož nás nemilujete, ani po nás netoužíte, dokonce se vám ani nelíbíme, myslíte si, že jste *zbrblá*.*

ALICE

Tady nejde o válku.

Larry se choví směje.

LARRY

Ale něco ze sebe nám přece dáváte: dáváte nám... *Představa*. A s těmi si děláme, co chceme. Kdybyste, vy ženský, viděly jen jednu minutu z toho našeho

domácho videa, z toho porna, co nám den co den běží hlavou... oběsily byste nás za koule, věř tomu. V tomhle terénu se nevyznáte. Protože ten terén jste *zy*.

Mohl bych chtít, aby ses teď hned svlékla.

ALICE

To mohl. Chcete, abych to udělala?

LARRY

Ne. *Alice*... řekni mi něco, co by byla *pravda*.

ALICE

Lhání je největší legrace, jakou si holka může užít, když se nesvléká. Ale lepší je, když se svléká.

LARRY

Jsi chladná. Všechny máte srdce z ledu. *(Dívá se do zrcadla a zařve.)* COPAK

TADY ČLOVĚK NEDOSTANE ANI KOUSEK INTIMITY?

ALICE

No, možná, že příště bude moje intimní fungovat líp.

LARRY

Ne, já ti povím, co bude *fungovat*. *Fungovat* bude to, že se teď hned svlékneš a pak se budeš pomaloučku otáčet a ohybat a dočkat se tý bly podlahy, a já se na to budu s potěšením dívat.

ALICE

To chcete?

Krátká pauza.

LARRY

Co jinýho bych moh chtít?

Alice se na něho zpřímá podívá a začne se svlékat.

ZATMÍT.

8. OBRAZ

BAR

Věcer / U oběda. Říjen, o měsíc později.

Věcer. Dan sedí u stola nad skleničkou. Končí. Vstane Anna a připojí se k němu.

ANNA

Promiň. Omlouvám se.

Dan ji políbí.

DAN

Co se stalo?

ANNA

Uvídla jsem v zácpě. *(Posadí se.)*

DAN
Jsi celá červená. Nemusela ses tak hohnit.

Anna se usmívá.

ANNA
Objednal jsi?

DAN
Dal jsem si menu, už je to asi deset let. (*Pauza. Podívá se na ni.*) Tak... jak to proběhlo?

ANNA
Ale... dobře.

Krátká pauza.

DAN
Byli jste na obědě?

ANNA
Mhm.

Krátká pauza.

DAN
Kde?

Krátká pauza.

ANNA
Vlastně to bylo tady.

DAN
Tady?

ANNA
Navrhl to on.

DAN
A pak?

ANNA
Pak jsme šli pryč.

DAN
A?

ANNA
Žádné „a“ není.

DAN
Nevidělas ho čtyři měsíce, takže tu musí být nějaké „a“.

Anna pokrčí rameny.

Jak se má?

ANNA
Hrozně.

DAN
Co „dermatologička“?

ANNA
Privatizoval se.

DAN
Co na to jeho politické názory?

ANNA
Momentálně ho politika tak nebere.

Krátká pauza.

DAN
Vzálykal ti tu hodně?

ANNA
Tu a tam.

DAN
(*upřimně*) Chudák chlap... „Obtěžoval“ tě?

ANNA
Zlobíš se, že jsem se s ním sešla?

DAN
Ne, ne, já jenom... Já se s Alicí nescházím.

ANNA
Nemůžeš se s ní scházet, nevíš, kde je.

DAN
Nehledal jsem ji.

ANNA
Celé měsíce mě o to prosil. Víš, proč jsem se s ním sešla. Jen proto, aby... to

DAN
podepsal.

DAN
A podepsal to?

ANNA
Ano.

DAN
Gratuluju. Takže jsi rozvedená. Dvakrát. Promiň.

Dan jí vezme za ruku.

ANNA
Jak se cítíš.

ANNA
Uhavená.

Dan jí políbí ruku. Anna zase políbí ruku jemu.

DAN
Mluvu tě a... musím na záchod. (*Odjde.*)

Anna sáhne po kabele a vytáhne z ní rozvodové dohledy. Věže Larry.

LARRY
(*si sedí*) ...bré odpoledne.
ANNA
Ahoj.

Larry se potlouá na Annu a pak se rozhlédne kolem.

LARRY
Nesnáším to tady.
ANNA
Je to aspoň v centru.
LARRY

Centrum nesnáším. Londýnský centrum je jedna velká tematická vystava. Nesnáším retro a nesnáším budoucnost. Moc mi toho nezbyvá. (*Podívá se na ni.*) Vrať se.

ANNA
Slibíš, že toho necháš.
LARRY
Vrať se.

Krátká pauza.

ANNA
Co práce?
LARRY

Ježíši. Práce stojí za hovno, v pořádku. (*Rozhlíží se kolem. Hlasitě.*) Mají tady vůbec číšníky?

ANNA
Nemají čas.
LARRY

Miluju tě. Prosim, vrať se.

ANNA
Já se nevrátím. (*Rozloží před něho rozsvodové doklady.*)

Larry se do nich zabíhá.

Podepiš to, prosím.

LARRY
Nemám pero.

Anna mu podá propisku.

ANNA
Pero.

Larry ji dýchá za ruku.

Pust mě.

68

Larry jí ruku pustí.

Podepiš.

Krátká pauza.

LARRY
Podepišu to za jediné podmínky: vynecháme oběd, půjdeme do moji nabýskaný nový ordinace a pokřtíme lůžko pro pacienty tím, že si na něm naposledy zašoustáme.

Já vím, že nechceš, vím, že podle tebe jsem šlencej, když to od tebe chci - ale je to přesně to, *co abci*. „Kvůli starým časům“, protože jsem sebou posedlci, protože se přes to nemůžu přenést, dokud... protože podle mě mi tak trochu něco *blážíš*, za to, žeš mě podváděla tak... *dokonalé*.

Pro tohle všechno tě na kolenou prosím, děj mi svoje tělo. Buď pro mě děvka, a já ti zaplatím tím, že ti dám svobodu.

Když to uděláš, dám ti polkoj, přísahám, a ty víš, že můj slovo platí. Rozvedu se s tebou a po čase zauvažuju o tom, že budeme přátelé.

(*Vstane.*) Jdu k baru. Nejspíš pořád piješ vodku s tonikem?

Anna přikývne. Larry odjede. Dan se vrátí a sedne si.

DAN
Číšník se neobjevil?

ANNA
Ne.

DAN
Nechceš něco jíst?

ANNA
Nemám hlad.

Dan se na ni potlouá. Anna se k němu pomalu obrátí.

DAN
Ty ses s ním vypsala, že jo?

Pauza.

ANNA
Ano. Je mi to líto.

Dan se usměje.

DAN

A co čekáš, že udělám?

ANNA
Že to pochopíš... doufám?

Krátká pauza.

69

Proč jsi mi nezalhalá?

ANNA
Řekli jsme si, že si budeme vždycky říkat pravdu.

DAN
Co je na pravdě tak ohromný. Zkus mi pro změnu lhát - lež je tvrdá světová mě-
na.

ANNA
Dane, udělala jsem, co chtěl, a on nám teď dá pokoj. Mluju ti.
Jemu jsem nic nedala.

DAN
A co tělo? (*Sáhne po cigaretách.*)

ANNA
Kdyby za tebou přišla Alice... zoufala a s tou láskou, co byla mezi vámi, a řek-
la, že potřebuje, abys ji chtěl, abys se přes to mohl přenést, udělal bys to. Taký
by se mi to nelíbilo, ale odpustila bych ti to, protože by to bylo z lhosti - ze sou-
citu. Po citovém vyřídání, to dělá někdo. Je to... *laskavost.*

DAN
Ne, to je *zhabělost*. Nemělas tu kuráž nechat ho, aby tě nenáviděl. Líbilo se ti
to?

ANNA
Ne.

DAN
Takže ti to bylo celou dobu odporné.

Anna se na něho podívá.

Bylas?

ANNA

Ne.

DAN

Nahrálas to na něj?

ANNA

Ano.

DAN

Proč?

ANNA

DAN
Aby si *myslel*, že se mi to líbilo, proč jinak?

DAN
Kdyžs mu dělala *kurva*, pročs mu ještě poskyla to porušení, myslet si, že se ti
to líbilo??

ANNA

DAN
Nevím, prosť jsem to udělala.

ANNA

DAN
Na mě to taky hraješ?

ANNA

DAN
Ano, hraju. Asi tak v jednom případě ze tří, spokojen?

(*tondž*) Řekni mi pravdu.

70

Ohlas - to hraju. Není to důležité. Když jsem, není to *troje* zásluha. To já mám
přísáhnus. Za tvého cenného příspěví. Jsi prostě... u toho.

ANNA
Uvz jsem *já*, je to tvoje zásluha.

DAN
Byjsi chlap, byl bys, i kdyby na tebe mrkla zubatá.

ANNA
dlouhá pauza.

DAN
Přišlas pozdě, protože jdeš rovnou od něho.

ANNA
krátká pauza.

ANNA

Ano.

DAN
Kde to bylo?

ANNA

V jeho nové ordinaci.

ANNA
krátká pauza.

DAN

Dlouhá prohlídka.

ANNA
Anna se ho pokusí dozkoumat, ale Dan se od ní odtrhne.

ANNA

Dane, prosím tě, povznes se nad to. Prosím, povznes se nad *zářlivost*.

DAN

Co může být vejs než *zářlivost*?

ANNA
Dlouhé ticho.

ANNA

Proč mě nelibáš, když se milujeme?

Proč nemáš rád, když říkáš, že tě miluju.

Jsem tvůj člověk. *Mluvo se mnou.*

DAN

Boh to. Je mi hanba. Vim, že je to nelogický, a já to chápu, ale já tě nenávidím.

Mluju tě a nelibi se mi, když tě *štkají* jiný, je to tak šílený?

ANNA

Ne. ANO. Byl to jenom *sex*.

71

DAN

(tonně) Když s ním můžeš spát, pak jsi ho nepustila. *(Třise.)* Je to pryč... už ne jsme nevinni.

ANNA

Nezdávaj se lásky. Já vidím, jak z tebe odchází. Je mi to líto. Byla to ode mne hloupost. Jestli mě opravdu miluješ, odpusť mi.

DAN

Ty mě zkonáš?

ANNA

Ne, Dane, já chápu, jak ti je.

DAN

(třise) Ne, ty ne... On to chápe. *(Podívá se na ni.)* Pořád vidím jen jeho, jak na tobě leží. Je mazaný, ten tvůj *byvalý*, skoro ho obdivuju.

Ticho.

ANNA

Kde teď jsi? U Alice...?

DAN

(se usměje) Jednou jsem čet noviny. Chtěla, abych se věnoval jí. Děpla si na koberec a vyčůrala se přímo přede mně. Není to to nejroztomilejší, co jsi kdy slyšela?

ANNA

(tonně) Pročs mi přísahal věčnou lásku, když jediný, o co ti šlo, byla postel?

DAN

Mně nešlo jen o postel, chtěl jsem tebe.

ANNA

Chtěl jsi vzrušení. Láska tě nudí.

DAN

Ne, jen mě vždycky zklame. Podle mě se ti to líbilo. Ukecá tě do postele, starý vtipky, ta zvláštní důvěrnost. Měli jste na to fůru času a pravda je taková, že mi kdy nebudu vědět, na čem jsem, dokud se nezeptám jeho.

ANNA

Tak proč to neuděláš?

Larry se vrací ke stolu se dvěma sklenkami. Anna se k němu otočí.

LARRY

Pro dámu tonik s vodkou.

ANNA

(Larrymu) Vypij si to a půjdeme.

Larry se na ni podívá.

Dělám to, protože se cítím provinile a protože je mi tě líto. Je ti to jasné, že?

LARRY

Ano.

ANNA

(Larrymu) Nepřipadáš si hloupě?

připadám. *(Třise.)*

(Anně) Odpusť.

(Danovi) Nechtěla jsem ti ublížit. O tebe vůbec nešlo.

(Anně) Já vím. Pojdme domů. *(Políbí se.)* Seženu taxi.

Opouštějí. Larry seší dál.

LARRY

Řekneš mu to?

ANNA

Nevim.

LARRY *(se snaží být nápomocný)* V těchto případech je lepší být upřímný.

ANNA

Podepiš.

Knítká panza.

LARRY

Odpouštím ti.

ANNA

Podepiš.

Larry podepíše.

ZATMÍT.

9. OBRAZ MUZEUM

Odpoledne. Listopad, o měsíc později.

Slunečná vitrina obsahující figurinu viktorianského dítěte v životní velikosti. Dvoenka v hadrech. Za ní model londýnské ulice, jak vypadala asi tak v 80. letech 19. století.

Alice je sama. Na sobě má černý kašmírový svetr. Díívá se na exponát. Drží malý váleček.

Vějíle Larry. Stěhuje ji.

LARRY

Mladá žena, Londýn.

Alice se otočí.

Nazdar, krásavice.

ALICE
Jdeš pozdě, starci prdolo.
LARRY
Promiň.

Políbí se. Srděčně.

Drzej pulče. *(Dotkne se svestru.)*
ALICE

Posvátnej svestr. Vátím ho.
LARRY

Sluší ti, nech si ho.
ALICE

Děkuju. *(Podá mu balíček.)* Všechno nejlepší k narozeninám.
LARRY

Děkuju. *(Krátká pauza.)* Jdu pozdě, protože jsem šel přes Poštovní park.
A omrknul jsem si ten ponníček.
ALICE

Oh.

LARRY

Přesně... oh. *(Podívá se na exponát. Usměje se.)*
ALICE

Nenávídíš mě?

LARRY

Ne, zbožňuju tě.

ALICE

Musíme o tom mluvit?

LARRY

Když nechceš, tak ne.

Alice ho políbí.

ALICE

Díky. Mám pro tebe překvapení.
LARRY

Ty jsi samý překvapení.

Alice se podívá na Larryho botínky.

ALICE

Počkej tady.

Alice odejde. Larry rozbalí balíček. Podívá se dovnitř, usměje se. Věže Anna s pohledem na botínky. Má s sebou turistického průvodce a svůj fotoaparát. Na nobou má body, které jí v šestém obraze daroval Larry. Uvnitř Larryho. Zastaví se. Larry uzběhne a uvidí ji.

ANNA

Co ty tady děláš?

74

LARRY
Já... užívám si neděle. A ty?

ANNA
Mám schůzku s Alicí.

Krátká pauza.

LARRY

S kým?

ANNA

S Danovou Alicí, byvalou Alicí. Volala mi ráno do ateliéru... Chce negativy.

LARRY

Správně...

Krátká pauza.

ANNA

Do muzeí přece nechodíš.

LARRY

Jak je vidět, chodím.

Krátká pauza.

ANNA

(pohledově) Jseš v pořádku?

LARRY

Jasně, a ty?

ANNA

Taky. Máš dnes narozeniny.

LARRY

Já vím.

ANNA

Ráno jsem na tebe myslela.

LARRY

To mám štěstí.

Krátká pauza.

ANNA

Všechno nejlepší.

LARRY

Děkuju.

ANNA

(kyvnou směrem k balíčku) Dárek?

LARRY

(vybíhavě) Jo.

ANNA

Co je to?

75

LARRY
Newtonova kolečka.
ANNA
Od koho?

Krátká pauza.

LARRY
Od táty.
ANNA
Od Jora?

Pauza.

LARRY
Je od Alice. (*Krátká pauza.*) Spím s ní. Spím s Alicí. Vyráhla nás sem oba.
Neměl jsem tušení, že se máte sejit.

Pauza.

ANNA
Mohla by být tvoje dcera.
LARRY
Nechutný, co.
ANNA
Měl by ses stydět.
LARRY
(*se usmívá*) Taký že jo.

Krátká pauza.

ANNA
Jak se to stalo?
LARRY
(*mhuze*) Šel jsem do jednoho klubu, ona tam náhodou byla.
ANNA
Do klubu?
LARRY
Jo, do klubu.

ANNA
Ty přece do klubů nechodíš.
LARRY
Vracím se do svého mládí.

ANNA
Byl to stripýz?

LARRY
Vš, to si nevzpomínám. (*Podívá se na ni.*) Zatlíš? (*Anna pokrčí rameny.*) No co.
ANNA
Kdy to začalo?

76

LARRY
Asi před měsícem.

ANNA
Před tím nebo po tom, co jsem byla u tebe v ordinaci?
LARRY

Večer před tím. (*Opláze.*) Musel jsem se před ní svléct.

ANNA
Nechci nic vědět.

LARRY
Já vím. Řeklas ty své „spřízněný duši“ o tom našem odpoledni?

ANNA

Samozřejmě.

LARRY
Jak to vzal?

Krátká pauza.

ANNA
Jako chláp. (*Podívá se na něho.*)

LARRY
Říkal jsem ti, že bude nejhp, říct mu pravdu.

ANNA
Jseš prohnanej.

LARRY
Vážně? (*Přehlést.*) Ta tvoje láska k průvodcům. Vypadáš jako turista.

ANNA
Taký se tak cítím. Prosim tě, nesmiš mě nenávidět.

LARRY
Je to lehčí, než mluvit tě. (*Podívá se na ni.*) Já a Alice... to nic není.

ANNA
Je to pěkný, to nic?

LARRY
Vělice.

Podívají se na sebe.

(*Důvěrně.*) Když už spolu mluvíme, nemohla bys trochu popohnat svého právníka, pořád čekám na potvrzení našeho rozvodu. Jestli je to to, oč ti jde...

Vejde Alice.

ALICE
Ahoj, znáte se, vy dva?

LARRY
Asi vás opustim.

ALICE
Dobrej nápad. Že ho tady nechceme, když budeme pracovat?

77

(Alice.) Tak zatím, Pulce. Ahoj. *(Oběhává, otočí se, Anne.)* Mimochodem, hez-
ký boy. *(Oděje.)*
ANNA

Čím to, že jsi teď tak tvrdá?

Trochu jsem žila. *(Pohlíží si svetr.)*
ANNA

(pozorně jí) Jsi primitiv.
ALICE

Jak se má Dan?

ANNA
Dobře.

ALICE
Řeklas mu, že se máme sejít?

ANNA
Ne.

ALICE
Okrajuješ mu kůrky?

ANNA
Prosím?

ALICE
Okrajuješ mu kůrky?

ANNA
O co ti jde?

ALICE
Chci ty negativy.

Anna jí podá velkou buňkou obálku.

ALICE

Co bude tvůj příští projekt, Anno?

ANNA
Opuštěné budovy.

ALICE
Roztomilé: krása ošklivosti.

ANNA
Co to s Larrym provádíš?

ALICE
Všechno. Líbí se mi tvoje postel. Měla by ses někdy večer zastavit, podívat se,
jak si tvůj manžel povídá s polštářem. Třeba by se v tobě hnilo něco jako své-

domí.
ANNA

Já vím, co jsem provedla.
ALICE

Momentálně ho nejvíc žere, jak to sebralo jeho rodiče. Zjevně tě všichni zbož-
ňujou a nechápou, jaks mohla všechno zničit. Celý *hodiny* zírá do myšlo zad-
ku, jako by tam měla být nějaká odpověď.
Tak co, Anno, nenapadá tě něco? Co kdyby ses k němu vrátila?

ANNA
A Dan by se pak zase vrátil k tobě?

ALICE
Možná.

ANNA
Zapíj se ho.

ALICE
Nežebřám.

ANNA
Dan tě opustil, nenutila jsem ho.

ALICE
Otevřelas mu vrátka, z toho se nevykrouťš.

ANNA
Že jsi spala s Larrym, to byla velká chyba.

ALICE
No a co, kdo z přítomných s ním nespal.

ANNA
Ty jsi Danova holčička, to se mu nebude líbit.

ALICE
Tak mu to neříkej, podle mě mi to dlužíš.

Anna se odvrátí.

ANNA
Vypadá krásně, i když se zlobí. Dokonalá žena.

ALICE
DO PRDELE PŘESTANĚ.

ANNA
To je jiná řeč.

ALICE
Proč zrovna *teď*, proč ses do mě pustila až *teď*?

ANNA
Protože teď jsem se cítila dost silná. Trvalo mi to pět měsíců, než jsem samu se-
be přesvědčila, že nejsi lepší než já.

ALICE
Tohle není soutěž.

ANNA
Ale je.

ALICE
Nemám chuť se přát.

ANNA
TAK SE VZDEJ. *(Třse.)* Proč jsi to udělala?

ALICE
(tvrdě) Spadla jsem do toho, ani nevím jak, Alice.

ANNA
To je ta nejpitomější věta na světě. „Spadla jsem do toho.“ Jako by člověk ne-
měl *na výběr*. Vždycky nastane okamžik, vždycky má člověk *chvilu*, kdy si mů-
že říct: Můžu se tomu poddat, nebo se tomu můžu bránit. Nevím, kdy ten
okamžik nastal u tebe, ale vsadím se, že přišel.

Ano, přišel.

ALICE

Nespadlas do toho, podlehla jsi pokušení.

ANNA

No, *ty* do toho s ním přece spadla taky.

ALICE

Ne, já si ho *vybrala*. Podívala jsem se mu do kufříku a našla ten... *sendvič*... a řekla si: „Všechnu svoji lásku dám tomuhle okouzlujícímu muži, co si okraje kurky.“ Do něčeho jsem *nespadla*, já si ho vybrala.

ANNA

Ty ho pořád chceš, po tom všem, co ti udělal?

ALICE

Tomu bys nerozuměla, on... mě kryje jako zem. Činí mě neviditelnou.

ANNA

(*zvědavě*) Před čím se schováváš?

ALICE

(*tiše*) Před vším. Všechno je lež, na ničem nezáleží.

ANNA

To je snadné, Alice. Nechce se ti stárnout.

ALICE

No dobře, jsi *stará*.

Anna se sama pro sebe usmýje, podívá se na Alici.

ANNA

Promiň. Měla jsem na výběr a vybrala jsem si být sobecká. Promiň.

ALICE

Každý je sobec. Já jsem Dana taky někomu ukradla.

ANNA

Ruth?

ALICE

Ruth. Úplně se sesypala, když ji nechal.

ANNA

Ona za tebou nikdy nepřišla?

ALICE

Ne. (*Obrátí se k Anně*) Takže... co budeš dělat?

ANNA

Přemýšlet.

Pauza. Anna se dívá na Alicinu světrku.

Je na tebe Larry hodný, myslím v posteli?

ALICE

Outkej, Dan je lepší.

ANNA

Bibost, Larry je aspoň *u toho*.

ALICE

Dan *u toho* je, akorát že tím svým klidným způsobem.

80

Gely život soustají, a nikdy se nenaucí milovat.

ANNA

ALICE

Mám na noze jizvu, Larry je do ní blázen. Líže ji jako pes. Nevíš proč?

ANNA

(*pokřtí rameny*) Že by dermatologie? Bůh ví.

Potád se potýkáme s jedním a tím samým: Dorazíme se svou... zátěží „zavazadel“ a oni jsou nějakou dobu ohromní, jsou dokonali nosiči. Řekneme: „A kde jsou *vaše* kufry?“ Nic o nich nevědí, jsou *zamílovaní*, jakápak zátěž. A pak... zrovna, když si chcete... odpocínout, dorazí ten velký slavný tláček... s *jejich* baržáků. Někteří uvíznou. Největší mýtus o ženách, kterému muži věří, je, že si bereme víc zavazadel, než je třeba. Mluvíj to, jak se s námi ctí, ale ne *nás*. Mluvíj sny.

ALICE

To my taky. Měla bys slevit ze svých očekávání.

ANNA

To se snadno řekne. Nechci tě mentorovat, ale jsi dítě.

ALICE

Mentoruješ mě.

ANNA

A ty jsi dítě.

Podívá se na sebe.

Kdo je to „Mladík“?

ALICE

„Mladík“? Nemám zdání.

ANNA

Říká to ze spaní.

ALICE

Musím jít. (*Chce odejít.*)

ANNA

Nezapomeň ty negativy. (*Podá jí obálku.*)

ALICE

No jo. Díky. Musím pádit. Udělej, co je správný, Anno. (*Podá obálku zpátky Anně.*)

Alice odejde. Anna se dívá na obálku.

ZATMÍ.

81

10. OBRAZ LARRYHO ORDINACE

*Pozdní odpoledne. Prosnec, o měsíc později.
Na Larryho stole vidíme: počítač, telefon, Newtonovu kalkulačku. Je tu také ordinace
ní lážko. Larry sedí u svého stolu. Dan stojí a je rozrušený. V ruce má svůj byt.*

LARRY

Takže?

DAN

Chci Annu zpátky.

LARRY

Vybrala si. Vypadáš přišemě.

Krátká pauza. Dan si položí kufřík.

DAN

Dlužím ti omluvu. Zamíloval jsem se do ní. Nechtěl jsem, abys trpěl.

LARRY

A kde je ta omluva? *Mizero.*

DAN

Omlouvám se. Jestli ji miluješ, necháš ji odejít, aby mohla být... šťastná.

LARRY

Nechce být „šťastná“.

DAN

Každý chce být šťastný.

LARRY

Pacienti s depresí ne. Chcí být *nešťastní*, aby potvrdili, že jsou depresivní. Když byli *šťastní*, už by nemohli mít depresi, museli by jít ven mezi lidi a *žít*, což může být... *depresivní*.

DAN

Anna není depresivní.

LARRY

Není?

DAN

Miluju ji.

LARRY

Béécé, to já taky. Ty nemiluješ Annu, miluješ sebe.

DAN

To se pleteš, sebe já nemiluju.

LARRY

Ale miluješ, a víš co: vy vyhráváte - vy sobci - tohle je váš svět. *Pěkně, co?*

DAN

*(rozhlíží se po nabýskané ordinaci) Pěkná ordinace.
To ty jsi sobec - tobě nejde ani o Annu, tobě jde o pomstu. Vrátila se k tobě,
protože nemůže snést, když trpíš a ty to víš. Ty nevíš, kdo vlastně je... miluješ
ji, tak jako pes miluje svého pána.*

LARRY

A pán za to zas miluje svého psa. Kamarádství vždycky zvířetí nad „vášni“.

82

...níš, jsi ubližovat. Nikdy ji neodpustíš.

...ovšem, že ji odpustím - už jsem ji odpustil. Bez odpustění jsmo jenom di-

...Chytáš se stěbla.

...*znamená* jsi se s ní jen díky mně.

...*stís* díky.

...*ty* je víp, tvoje manželství s ní je špatný víp.

LARRY

...*Zato* tehle je dobře... ty rozvodový papír nikdy svému právníkovi neposla-
...*lakovými* nebetýčným romaníkoví jako jsi ty připadám nejspíš dost ne-
...*gimavěj*, nicméně ona si vybrala. A co chce žena, to musíme respektovat. Jestli
...*se* k ní ještě *přiblížíš*, slibuju -

...*zvonit* telefon.

...*Zabiju* tě. *(Zavolne telefon, do telefonu) O-oh. Dobře. (Položí sluchátko.) Če-*

...*lám* pacienty. *(Sunde si sako, připravuje se na pacienta.)*

...*Když* byla tady, myslíš, že se jí to libilo?

LARRY

...*Nepíchal* jsem ji proto, aby si to *užila*. Píchal jsem ji, abych tě odrovnal.
...*Porádná* rvačka není nikdy čistá. A jasně, že se jí to libilo, je *katolická* - miluje,
...*kdýž* z toho má špatný svědomí. *(Ušklíbne se.)*

DAN

Jsi zvíře.

LARRY

ANO. A co jsi ty?

DAN

...*Myslíš*, že láska je jednoduchá? Myslíš, že srdce je jako nějaký diagram?

LARRY

...*Vídel* jsi někdy lidský srdce? Vypadá jako pět obalená krev. *JDI DO PRDE-*
...*LE...* ty... *SPISOVATEL*. Ty *LHÁŘI*. Běž a ověř si pár faktů, já si zatím úspě-
...*ním* ruce.

DAN

...*Nesnáší* tvoje ruce. *Nesnáší* tvoji prostoduchost.

Pauza.

LARRY

...*Podívej*, o *tobě* já jsem si povídal celéji tejdén.
...*Anna* říká, že si píchal se zavřenýma očima.
...*Říká*, že se v noci budíš a brečíš kvůli svý mrtvý mámě. *Maminčiněj mazánku.*
...*Nenechám*e toho?

...*Je* po všem. Smit se s tím.

...*Nevíš* o lásce ani to nejmenší, protože neznáš kompromis.

...*A* neznáš... ani Alici.

Dan se na něho pokřová.

Třeba ta její jízva, jak k ní přišla?

Krátká pauza.

DAN

Kdys ji viděl?

Pauza.

LARRY

Na Annině vystavě. Pamatuješ. Jízva ve tvaru otazníku, vyčís hádanku.

DAN

Zranila se v autě, když se jí zabili rodiče.

Pauza.

LARRY

Existuje nemoc zvaná „*dermatitis artefacta*“. Je to duševní porucha, jež se svým projevem nějak váže k pokožce. Pacient si vytvoří svou vlastní kožní chorobu. Polevají se odbarvovačem, vyrývají si do kůže různá znamení, vstříknou si vlastní moč, někdy i stolici. Vyrváčejí si vlastní chorobu se stejnou důbeľskou soustředěností na detail, jakou mívá umělec nebo milánek. Vypadá to „skutečně“, *nového pacienta*. Já myslím, že se sama zohavila. U dětí, které brzy ztratí rodiče, je to dost obvyklé. Myslí si, že je to jejich vina, psychicky je to poznamená.

DAN

Alice nijak „Poznamenaná“ není.

LARRY

ALE JE. Ty tvoje úžasně umělecké „*pocity*“ tě tak zaměstnávaly, že sis neviděl na špičku nosu. Ta holka je křehká a něžná, nestála o to být v nějaký knížce, chtěla, aby ji někdo miloval.

DAN

Jak ty to víš?

Krátká pauza.

LARRY

Klinické pozorování. *(Podá Danovi kafišk, aby mu naznačil, že má odejít. Pokřová se na Dana, děkovně.)* Nebreč mi tady.

Ticho. Dan začne nekontrolovatelně plakat. Larry ho pozoruje.

DAN

Promiň. *(Pláče dál.)* Nevím, co mám dělat.

LARRY

(šleďuje ho, jak vzdychá. Konečně řekne.) Posad se.

84

Dan se posadí, oře si oči.

Chceš moji radu, vrať se k ní.

DAN

Nebude mě chtít. Zmizela.

LARRY

Ale nezmezela. Našel jsem ji... náhodou. Pracuje v jednom... „klubu“. Ano, víděl jsem ji nahou. Ne, nespál jsem s ní.

DAN

Mluvil jsi s ní?

LARRY

Ano.

DAN

O čem?

LARRY

O tobě. (Zavolá telefon. Larry ho zvedne. Podá Danovi papírový kapesník. Do telefonu.) Jistě. Minutku. *(Zavěsí. Napiše něco na blok s recepty.)*

DAN

Jak se máš?

LARRY

Mluje tě... tak, že se vymyká všemu chápání. Tumaš... recept pro tebe. *(Podá Danovi útržek z bloku.)* Tam pracuje. Běž za ní.

Pokřová se na sebe.

DAN

Děkuju.

*Larry se začne hrabat ve spisech. Dan chce odejít, ale pak nkláze na Newtonovu ko-
lěbku.*

Kdes to vzal?

LARRY

Dárek. *(Začne pracovat na počítači.)* Pořád se bavíš s internetem?

DAN

Poslední dobou ne.

Krátká pauza.

LARRY

Chtěl jsem tě zabít.

DAN

Já myslím, žeš mě chtěl přefiknout.

LARRY

(se usmýje) Nebud' drzej. Mimochodem, tvoje knížka se mi líbila.

DAN

Díky, to jseš výjimka.

85

LARRY

Spolu s Annou. Nechci ti lízt do prdele, ale docela se mi to líbilo - protože to bylo „lidský“ (k mýmu překvapení). Měl bys napsat další.

DAN
Nemám námět.

LARRY

Když mi bylo devět, osahával mě policajt. Byl to můj strýc. Vlastně pořád je. *Strýida Tád.* Bezva chlap, ženatý, přeborník v šipkách. Neříkej, že nemáš námět, každej lidskej život sestává z milionu příběhů. Díky bohu má život taky *konec* - nikdy ho nepřežijem. Od Velkého třesku k unavený pícháče, toť světový dějiny. Z tělesnosti jde hrůza... naše těla nás zabijou... naše kosti nás přetrvají. *(Usmýje se na Dana.)* Ještě píšeš nekrology?

DAN

Ano.

LARRY

Hodně práce?

DAN

Jo, udělali mě šéfem rubriky.

LARRY

Jo? Co to?

DAN

Především šéf umřel.

Usmýjí se.

Otrava alkoholem. Týden jsem u něj seděl ve spítálu.

Podívají se na sebe.

LARRY

Fakt mám pacienty.

Dan ukáže na Newtonovu kolečku.

DAN

Alice... mi ji kdysi taky dala.

LARRY

Fakt?

DAN

Kdo ji dal tobě?

LARRY

Táta.

DAN

(podezřevavě) Tvůj otec?

LARRY

Jo, na takový sprostármý ho užije.

DAN

Je taxikář, že?

LARRY

Jo. *(Ukáže na Dana gestem „a tunj“.)* Učitel?

DAN

Dějepisu.

Pauza. Larry vande kuličky „kolébky“ do pokýbu. Oba je pozorují.

LARRY

Neměl sis s Annou začínat.

Dan vstane.

DAN

Já vím. Promiň. Díky.

LARRY

Za co?

DAN

Za laskavost.

LARRY

Jsem laskavost sama. Účet najdeš v poště.

Dan odchází.

Dane...

Dan se otoží.

Uhal jsem ti. S Alicí jsem spal. Promiň, že ti to říkám. Já jenom nejsem takovej frajer, abych ti dokázal odpustit. *Mlaskka.*

Podívají se jeden na druhého.

ZATMÍT.

11. OBRAZ HOTELOVÝ POKOJ

Pozdě v noci. Ledem, o měšče později.

Dan leží v posteli a čte gideonovskou bibli. Chichotá se přitom, zamáčkne cigaretu v popelníku. Alice je v koupelně za scénou.

ALICE

(za scénou) PŘEDVEĎ MI TO UŠKLÍBNUTÍ.

Dan se zašklíbá jejím směrem.

(Za scénou.) KECAŠ.

DAN

(se směje) Jsou dvě v noci. Vzbudíš celý hotel.

Alice v průbovaném pyžamu vejde. Skočí do postele.

ALICE

Udělaj mi to.

DAN

Už zasn? V šest musíme vstávat.

ALICE

Jak může jediněj chlap přinýst tolik zklamání?

DAN

V tom je můj kouzlo.

Alice mu leží v náručí.

Tak co, kam pojedem?

ALICE

Já plátn - já překvapuju - já určuju pravidla.

Dan ji lechtná.

DAN

Kam jedeme?

ALICE

(se směje) Do New Yorku.

DAN

Jsi anděl. Jak dlouho poletime?

ALICE

Seven hodin.

DAN

Seven hodin letět nevydržím.

ALICE

Poleti letadlo, ty nemusíš. Zatlídím to. (Polhí ho.) Neboj se létat.

DAN

Létat se nebojím, bojím se, že *spadnu*. Nezapomnělas mi zabalit pas?

ALICE

Jistě že ne, tvůj pas je u měho.

DAN

A to je kde?

ALICE

Na místě, kam *nemůžet*. Moji pasovou fotku nesmi nikdo vidět. Člověče, až na sedneme do letadla, budeme spolu čtyři roky. Blahopřejmu... Mladíčku.

Krátká pauza. Dan přestane, Podívá se na ni.

DAN

Jdu si vynadat oči.

88

ALICE

A taky si vyčisti zuby.

Dan vstane z postele.

DAN

S čím byl můj sendvič?

ALICE

S tuňákem.

DAN

Jakou barvu mělo moje jabko?

ALICE

Zelenou.

DAN

Bylo *červený*?

ALICE

Bylo *zelený* a bylo hrozný.

DAN

Co byly první slova, kterýs mi řekla?

ALICE

„Nazdar, cizince“.

DAN

To byla drzost.

Krátká pauza.

ALICE

Kde jsem byla?

DAN

V klubu, potom masný trh, a pak... ta pohřbená řeka.

Krátká pauza.

ALICE

Co?

DAN

Šla jsi k Blackfriars Bridge, podívat se, kde tam ústí řeka Fleet... to *prase*, co *plavalo*, a tak vůbec.

ALICE

Ztratils nit, dědečku.

Dan si vzpomene a odejde do koupelny.

DAN

(za scénou) A šla jsi do toho parku... s pomníčkem.

ALICE

S kým tam chodil ty?

DAN

(za scénou) S nebožtíčkem tátou.

89

ALICE

DAN Jedl sendvič s vajíčkem, na bradě měl máslo.

ALICE *(za scénou)* Jak si to všechno můžeš pamatovat?

DAN Nemám hlavu plnou intelektuálních konin. Jáký byl tvuj eufemismus?

ALICE *(za scénou)* Rezetrovaný. A tvuj.

ALICE Odzbrojující. Jáký byly židle, červený nebo žlutý?

Věde Dan o brýlích.

DAN

Nemám poněti.

ALICE Chytrák, byly oranžový.

DAN

ALICE To ty jsi chytrák. *Krásná dámo.*

Rytmii.

Alice rozváhne noby. Dan se na ni pokrývá, na něco si vzpomene. Panza.

DAN

Pamatuješ na toho doktora?

Krátká panza.

ALICE

Ne... jakýho doktora?

Panza.

DAN

Byl tam doktor... dal ti cigaretu.

Krátká panza.

ALICE

DAN Ne. Nebyla jsem na dovolený... ani nepamatuju.

DAN Byli jsme na venkově.

ALICE

ALICE To se nepočítá, stejně jsi odřeknutud podlouduně volal tý... „čarodějnicí“, co o ní nemluvíme.

Dan se na ni dívá.

90

DAN

Myslíš, že jsou šťastní?

ALICE

Kdo?

DAN

Anna a... Larry.

ALICE

Na to bych si newsadila. Pojd' spát.

DAN

Dám si čoudu. Jak se tobě podařilo toho nechat?

ALICE

To moje hluboká vnitřní síla.

Dan si lehne do postele. Obejme Alici, pobíhá jí po noze. Panza.

DAN

Jak jsi k tomu opravdu přišla?

ALICE

Ty víš, jak.

DAN

Jak?

ALICE

Spadla jsem z kola, protože jsem odmítala jezdit s postřanními kolečky.

DAN

(nevěřící) Vážně?

ALICE

Ty víš, jak jsem k ní přišla.

Krátká panza.

DAN

Udějala sis to sama?

ALICE

Ne.

DAN

Ukaž mi pas.

ALICE

Ne, vypadám přišerně.

Krátká panza.

DAN

Kdy přestaneš se stripýzem?

ALICE

Brzo.

DAN

Jseš na něm ztráslá.

ALICE

Ne, to ne. Díky němu jsem mohla tohle všechno zatáhnout.

91

Pauza. Dan bojuje sám se sebou, ale nemůže přestat.

DAN

Pověz mi, co se stalo.

ALICE

Dane... přestaň. Nic se nestalo.

DAN

Ale v tom klubu byl.

ALICE

Chodí tam spousta chlapů. Tys tam *tačky* byl. Když si vzpomenu, jak ses tvářil.

DAN

Když si vzpomenu, jak ses tvářila *ty*. Ten obličej. Ta *panuka*. (*Zhřívá na ni*)
Mluvu tvoji tvář... Viděl jsem tu tvář... to zjevení... a pak jsi vykročila před to
auto.

Byl to pro mě osudový okamžik.

ALICE

Table je tvůj osudový okamžik.

DAN

Bylas dokonala.

ALICE

To pořád jsem.

DAN

Já vím. Cestou do špitálu... jak se ti „klátila hlava“... políbil jsem tě na čelo.

ALICE

Ty zvíře.

DAN

Taxikář mě při tom viděl... povídá: „Ta je vrasč?“ a já na to: „Ano... ta je *moje*.“
(*Políbí ji na čelo, těsně ji obejmě. Bojuje sám se sebou.*) Takže přišel do klubu,
podíval se, jak se svlíkáš, poklábosil, a to bylo celý?

ALICE

Ano.

DAN

Ty mi *neuvěříš*. Já tě mluvu, můžeš být *klidná*. Jestli jsi s ním spala, tak jsi s ním
spala, jen to *abci vědět*.

ALICE

Proč?

DAN

(*nežně*) Protože chci vědět všechno, protože... jsem cvok. Prosim... *Řekni mi to*.
Dlouhé ticho.

Dlouhé ticho.

ALICE

Nic se nestalo. Tys žil s někým jiným.

DAN

(*ostře*) Co tím chceš omluvit?

ALICE

Nic tím nechci omluvit... jen to *říkám*.

DAN

Co *říkáš*?

ALICE
Neříkám nic, prosím tě přestaň na mě pouštit hrůzu.

Dan vstane z postele a natáhne si kalhoty.

DAN

Já chci jenom pravdu.

ALICE

Já ti říkám pravdu.

DAN

Ty a pravda jste si jak známo cizí. Dálas mu někdy nějaký dárek?

Krátká pauza.

ALICE

Ne. Kam jdeš?

DAN

Pro cigarety.

ALICE

Všude je zavřeno.

DAN

Zaidu na nádraží. Za chvíli jsem zpátky. (*Bere si kalhoty.*) A až se vrátím, řekni
mi, *prosim tě*, pravdu.

ALICE

Proč?

DAN

Protože jsem na ni závislý. Protože bez ní jsme zvířata. Věř mi, mluvu tě.
(*Podívá se na ni.*) Co je?

Alice se k němu pomalu otočí. Ticho.

ALICE

Už tě nemluvu.

Pauza.

DAN

Poslyš... mrzl mě to.

ALICE

Obrátila jsem list. Už tě nemluvu.

DAN

Odkdy?

ALICE

(*jemně*) Odteďka... Od týchle chvíle. Nechci lhát a nemůžu ti říct pravdu, takže
je po všem.

DAN

Alice, nepouštěj mě.

Alice vstane z postele a jde ke svému batážku, najde Danův pas a podá mu ho.

ALICE

Už jsem tě opustila. Už jsem pryč. Už tě nemiluju. Spohem.

Krátká pauza.

DAN

Proč mi neřekneš pravdu.

ALICE

(něžně) Abys mě moh nenavidět? Spala jsem s Larrym, mockrát. Hbilo se mi to, byla jsem, s *tebou* je to lepší. A teď jdi.

Pauza.

DAN

Vědel jsem to, řekl mi to.

ALICE

Tys to věděl?

DAN

Potřeboval jsem, abys mi to řekla ty.

ALICE

Proč?

DAN

Protože moh taky lhát, musel jsem to slyšet *od tebe*.

ALICE

Nikdy bych ti to byla neřekla, protože jsem věděla, že bys mi nikdy neodpus-
til.

DAN

Byl bych ti odpustil, už jsem to udělal.

ALICE

Proč ti to říkal?

DAN

Protože je to *hrajzl*.

ALICE

(rozrušeně) Jak to moh udělat?

DAN

Protože chtěl, aby se stalo *tohle*.

ALICE

Ale proč mě *zkonšl*?

DAN

Protože jsem idiot.

ALICE

To jo. Byla bych tě do smrti milovala. A teď prosím tě jdi.

DAN

Nedělej to, Alice... promluvně si.

ALICE

Já mluvím - vypadni, sakra.

DAN

Omlouvám se, tys mě nepochopila, já jsem nechtěl, aby -

94

ALICE

Ale chtěl.

DAN

Miluju tě.

ALICE

Kde?

DAN

Cože?

ALICE

Ukaž mi, kde. Kde je ta „*laska*“? Já ji nevidím, nemůžu ji nahmatat, necítím ji.

Slyším, ano, slyším nějaká slova, ale s těmi tvými slovíčky nic nepovídám.

DAN

Poslouchej mě, prosím tě -

ALICE

Řikvej si, co chceš, je pozdě.

DAN

(zoufale) Prosím tě, nedělej to.

ALICE

Už je uděláno. Je konec. Teď prosím jdi pryč nebo zavolám... *ochranku*.

Krátká pauza.

DAN

Nejsi v tom svým klubu. Ochranka tě nezachrání.

Dívají se na sebe. Pauza. Alice se chce dostat k telefonu. Dan jí strhne na postel.

Zapadá spolu.

Proč jsi s ním spala?

ALICE

Protože jsem chtěla.

DAN

Proč?

ALICE

Toužila jsem po něm.

DAN

Proč?

ALICE

Protožeš tam nebyl.

DAN

Proč zrovna s *ním*?

ALICE

Hezky mě poprosil.

DAN

Jsi lháčka.

ALICE

No a co?

DAN

KDO JSI?

95

ALICE
JSEM NIKDO.

Alice mu přivrne do tůně, Dan ji chytí jednou rukou za krk.

No tak, uhoď mě. O to ti jde. Uhoď mě, ty hajzle.

Dan ji ubodí. Ticho.

Máš v hlavě aspoň jednu jedinou myšlenku, která by byla troje?

ZATMIT.

12. OBRAZ POŠTOVNÍ PARK

Odpoledne. Červen, o půl roku později.

Letní den. Anna se dívá na pomníčky. Drží praporečku. Larry stojí a přes ruku má svůj bílý plášť. Přinesl dva plastkové kelímky. Dívá se na Annu. Anna se otočí.

ANNA
Ty špicle.

Larry k ní přistoupí blíž.

Máš ten plášť.

LARRY

Bílý plášť.

ANNA

Ahoj, MUDr. Larry.

Larry podá jeden kelímek Anně.

Díky. Čets někdy tohle? *(Otočí se k pomníčku.)*

LARRY

Jo, věděl jsem, že se ti to bude líbit. *(Sedne na lavičku a zapálí si cigaretu.)*

ANNA

(Čte) Elizabeth Boxallová... zemřela na následky zranění, jež utrpěla, když se pokoušela zachránit dítě před kopyty splašeného koně. 20. června 1888. (Otočí se k Larrymu.) Jak se má Polly?

LARRY

Polly je skvělá.

ANNA

Vždycky jsem věděla, že jednou skončíš u nějaké hezké sestřičky.

LARRY

Fakt? Jak to?

ANNA
Jen jsem si myslela, že to tak dopadne. Je to... „ta pravá“?

LARRY

Já nevím. *(Podívá se na Annu.)* Ne. Každý se učí, nikdo se nemění.

ANNA

Žy se neměníš.

Krátká pauza.

LARRY

A ty... s někým chodíš?

ANNA

Ne. Mám psa.

LARRY

Jo? Jakýho?

ANNA

Votřiska, zatoulanou fenku. Našla jsem ji na ulici, bez obojku, bez ničeho.

Pauza.

LARRY

Vypadáš fantasticky.

ANNA

Nezastínej.

LARRY

Hned bych si to s tebou rozdál...

Anna se na něho podívá.

Vážně.

ANNA

Jdi se bodnout, obejdo.

Pauza.

LARRY

Tohle jsem ti nikdy neřekl: když jsem odcházel do koupelny... *onoho večera...* narazil jsem si koleno o tu naši litinovou vanu. Ta koupelna mě *napadla* ze zálohy. Zatímco ty jsi vzlykala v obýváku, já skákal bolestí. Zrcadlo si ten den uživalo.

Anna se usměje.

LARRY

Co práce?

ANNA

Dala jsem si pauzu. Vezmu pejška na venkov, budeme chodit na dlouhý procházky.

krátká pauza.

LARRY
Nebud'... smutná.

ANNA

Nebudu. *Nejsem.* Jdi do háje.

LARRY

Nedávej svoji lásku psovi.

ANNA

(pokrčí rameny) No, tys ji nakonec stejně nechěl. Vždycky se najde nějaká mladší.

Dívají se na pomníčky. Ticho.

LARRY

Jak umřela?

ANNA

Nevím. Řekl jen, že večera večer umřela v New Yorku. Dneska tam letí a chtějí nás předtím vidět.

LARRY

Takže oni spolu nebyli?

ANNA

V jednu se rozešli.

Krátká pauza.

LARRY

Neřikal proč?

ANNA

Ne.

Krátká pauza.

LARRY

Jak na něj přišel?

ANNA

Možná si ho zapsala do pasu jako nejbližšího příbuzného. Já tě tam taky mám, „pro případ úmrtí“. Musím tě vygumovat. *(Posadí se k Larrymu.)* Jsi rád, že jsi zpátky ve špitále?

LARRY

No, jo. Polly řekla, že se mnou nebude spát, dokud neskončím se soukromou prací. Co může člověk dělat?

Anna ukáže na pomníčky.

ANNA

Myslíš, že to zaplatily jejich rodiny?

LARRY

Nejspíš. Je to jako když dáš kytky na obrubník. Lidí potřebujou vzpomínat. Všechno pak vypadá miň... náhodně. Vlastně mi ten pomník jde na nervy.

98

ANNA

Proč?

LARRY

Je to sentimentální výron viktoriánského pojetí dobročinnosti: myslí na mrtvé, zapomeň na živé.

ANNA

Jsi nafoukanej cynik.

LARRY

A ty nevyčítečná romantička. Vezmi si Alici Ayresovou.

ANNA

Larry, to je hrozný.

Larry ukáže speciálně na jeden z pomníčků.

LARRY

(tje) Alice Ayresová, dcera zednického tovaryše, svým neochrozeným jednáním a za cenu vlastního mladého života zachránila z hořícího domu na Union Street v Borough tři děti. 24. dubna 1885. *(Krátká pauza.)* Vymyslela se. *(Dívají se na pomníček. Pochvilu Larry zhasí cigaretu a sáhne po plášti.)* Nejsm necita, ale mám ještě dost pacientů. Omluv mě u Dana. Při truchlení jsem k ničemu.

ANNA

Jsi zbabělec.

LARRY

Já vím.

Anna se poďívá na pomníček, pak na Larryho.

ANNA

Na mě si vzpomínáš?

Podívají se na sebe. Vjde Dan s kufříkem, který jsme viděli v pátem obrazu, a s kytkami. Je vyčerpáný.

DAN

Promiňte, ale nemohl jsem se utrhnout z práce.

LARRY

Dane... musím...

DAN

To je dobrý.

Larry odejde.

DAN

(Anně) Vypadáš dobře.

ANNA

Mám se dobře.

Dan se poďívá na pomníček.

99

ANNA

DAN Dane... (Ukaže mu, aby se posadil.)

ANNA Tady jsme seděli.

DAN Kdo vy?

ANNA Já a můj otec, tobě jsem to neřikal?

Ne, splel si s náš, tos říkal Alici...

Krátká pauza.

DAN

Jane, jmenovala se Jane Jonesová. Volala mi policie... řekli, že někdo, koho znám, nějaká Jane, že umřela... naši její adresář. Řekl jsem, že to musí být to... na rohu Tričtyřicáté a Madison Avenue.

Když jsem dnes přišel do práce, Graham řekl: „Koho máme na prkane?“ Šel jsem k požárnímu schodišti a brečel jak malý kluk. Schoval jsem tvář do dlaní... proč to děláme?

Umřel jeden chlap z ministerstva financí. Celé dopoledne... jsem psal jeho nekrolog. Není místo. Není dost... *músta*. (Posadí se k Anně.) Pak zvonil telefon. Byla to policie... řekli, že o smrti jejích rodičů neexistuje žádný záznam... říkali, že se je snaží vypátrat...

Říkala, že se do mě zamilovala, protože... jsem si okrajoval kůrky... ale to by k Anně, *podívej se na květiny*. Ticho. *Otočí se zpátky k Anně*.

Minulý týden jsem náhodou potkal Ruth. Je vdaná. Má dítě, další je na cestě. Vzala si... jednoho španělského básníka. (*Ukázá obličej*.) Překládala jeho básně a zamilovala se do něj. Zamilovala se do básnický sbírky. Jmenovala se... „*Sannola*“.

(*Sáhne po květině*.) Musím je dát na Blackfriars Bridge.

Vstanou.

Musím jít, zmeškám letadlo.

Dívají se na sebe.

Sbohem.

ANNA

Ano. Sbohem.

Odejdou každý zvlášť. Prázdné jeviště.

ZATÍMÍ

KONEC

100

Dodatek ke 3. obrazu

V inscenaci, kde rozpočet či snížená viditelnost nemožní zahrát tento obraz s pomocí projekce, je možné, aby herci své repliky říkali zároveň se „psaním“ do počítače. O svolení k této verzi je nutno požádat příslušnou agenturu při žádosti o poskytnutí provozovacích práv.

V takovém případě je možno použít následující dialog:

3. OBRAZ

Brzy večer. Ledem následujícího rohu.

Dan sedí ve svém bytě u stolu s počítačem. Na stole je Newtonova klobbka.

Spisovatelský neporaďáček atd.

Larry sedí u nenoncentního psacího stolu s počítačem. Na sobě má bílý plášť.

Jsou každý jině.

Pronáší své „repliky“ zároveň s tím, jak je píše. Herci by je měli říkat slovo od slova téměř jako roboti, jako by je na obrazovku diktovali. Tak by měl oznámit rozdíly mezi řečí „psanou“ a „mluvenou“ (např. když Larry telefonuje).

DAN

Ahoj.

LARRY

Čau.

DAN

Jak se vede?

LARRY

Ou Kej.

DAN

Jsi tu často?

LARRY

Eh?

DAN

V neú.

LARRY

Poprvé.

DAN

Panic. Vítej u nás. Jak se jmenuješ?

LARRY

Larry. A ty?

Dan přemýšlí.

DAN

Anna.

LARRY

Řeší mě.

101

DAN
Šilím po PTÁKU.

Pauza.

LARRY

Deš na to zvostra.

DAN

A ty ses napojil na LONDÝNSKEJ ŠUK. Chceš si začoustat?

LARRY

Jo. Popiš se.

DAN

Imavý vlasy. Smyslný ústa. Nádherný kozy.

LARRY

Defňnuj nádhernu.

DAN

90 cm.

LARRY

Pěkněj zadek?

DAN

A

LARRY

Co a?

DAN

(*se usměje*) „A“ jako „ano“.

LARRY

Aha.

DAN

Chci tě hultit jak šilená.

LARRY

Posluž si.

DAN

Posad' se mi na hlavu, šoustáčku.

LARRY

Jsem tam.

DAN

Navleč si můj zvlhlý kalhotky.

Krátká pauza.

LARRY

Ou Kej.

DAN

Máš co ukázat?

LARRY

22,5 m

(*Růhá*) Sakra.

(*Přec*) 22,5 cm.

102

DAN
VEN S NÍM

Larry udornb zvažuje. Rozepne si poklopec. Všune si ruku do kalhot. Na jeho stole zazvoní telefon. Velmi zvoněně. Larry vyskočí.

LARRY

(*řiká*) Počkej.

(*Přec*) počkej

Larry zvedne sluchátko. Dan si zapálí.

LARRY

(*mluví*) Ano. Co histologie? Progressivní? Ne, vypadá to spíš na atropii.

Larry položí sluchátko a vrátí se ke klavěrnici. Dan svrží kulíčky na své Neuronové kolebce.

Haló?

Dan se podívá na svou obrázovku.

(*řiká*) Anno.

(*Růhá*) Sakra.

(*Přec*) ANNO? KDE SEŠ?

DAN

Larry, divochu, na co myslíš, když si ho honíš?

Larry přemýšlí.

LARRY

Na svý bejvaly.

DAN

Ne současný?

LARRY

Nikdy.

Dan se usmívá.

DAN

Svět se se svýma sexuálnima fantaziema...

LARRY

Pokoj v hotelu... přivážou mě, pokoušej, nedovolej udělat se. Perou se o mě, šest jazýků na mým ptáku, kouřích, řiti atd.

DAN

Všechny se klání sultánovi?

Larry se směje.

103

